

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
OFFICE FOR THE PROTECTION OF COMPETITION

Veřejná podpora v praxi: aplikace pravidel u církevních a neziskových subjektů ve veřejně prospěšných oblastech

duben 2025

OBSAH

POUŽITÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA A ZAVEDENÍ ZKRATEK	5
1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY	6
1.1 DEFINICE VEŘEJNÉ PODPORY	6
1.2 DOPORUČENÍ PRO POSKYTOVATELE VEŘEJNÉ PODPORY V RÁMCI TVORBY DOTAČNÍ POLITIKY	10
1.3 CÍRKEVNÍ SUBJEKTY A JIMI ZŘIZOVANÉ PRÁVNICKÉ OSOBY A NEZISKOVÉ ORGANIZACE	11
2. VYBRANÉ NEJČASTĚJŠÍ OBLASTI FINANCOVÁNÍ	12
2.1 VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ	12
2.1.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ	13
2.1.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ	15
2.2 KULTURA	16
2.2.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI KULTURY	17
2.2.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI KULTURY	18
2.3 SOCIÁLNÍ SLUŽBY	20
2.3.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB	20
2.3.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB	22
2.4 SPORT	23
2.4.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI SPORTU	24
2.4.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SPORTU	25
3. VÝJIMKY ZE ZÁKAZU VEŘEJNÉ PODPORY	26
3.1 OBECNÉ NAŘÍZENÍ O BLOKOVÝCH VÝJIMKÁCH (GBER)	26
3.1.1 OBLAST ŠKOLENÍ (TRAINING)	26
3.1.2 OBLAST KULTURY	27
3.1.3 OBLAST SPORTU	29
3.1.4 OBLAST SOCIÁLNÍCH SLUŽEB	31
3.2 SLUŽBY OBECNÉHO HOSPODÁŘSKÉHO ZÁJMU	34
3.3 OBECNÉ DE MINIMIS A DE MINIMIS SOHZ	37
3.3.1 POJEM „JEDEN PODNIK“ U CÍRKEVNÍCH SUBJEKTŮ V KONTEXTU PODPORY DE MINIMIS	38
3.4 NOTIFIKACE	39
PŘÍLOHA I. SCHÉMA VYHODNOCENÍ DEFINIČNÍCH ZNAKŮ VEŘEJNÉ PODPORY	40
PŘÍLOHA II. SCHÉMA NEEXISTENCE VEŘEJNÉ PODPORY	41
PŘÍLOHA III. DOPORUČENÝ POSTUP PŘI VOLBĚ VÝJIMEK ZE ZÁKAZU VEŘEJNÉ PODPORY	42
PŘÍLOHA IV. PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY	43

PŘÍLOHA V. PŘÍKLADY Z PRAXE ÚŘADU PŘI POSUZOVÁNÍ CÍRKEVNÍCH A NÁBOŽENSKÝCH SPOLEČNOSTÍ.....	45
ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV– Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS.....	45
ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV – Z POHLEDU DEFINICE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ	47
ČESKOBRASTRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ – Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS ...	52
CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ – Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS.....	52

Následující text je nutno chápat jako přehled pravidel aplikovaných v oblasti poskytování podpory pro církevní subjekty a neziskové organizace ve veřejně prospěšných oblastech. Text vychází z platných předpisů Evropské unie, metodických vodítek Evropské komise a rozhodovací praxe Evropské komise a Soudního dvora Evropské unie a nezahrnuje oblast zemědělství a rybolovu. Text může být aktualizován, doplňován a měněn na základě změny předpisů Evropské unie, výkladové či aplikační praxe. Text má doporučující povahu a není závazný. Nenahrazuje platné právní předpisy.

POUŽITÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA A ZAVEDENÍ ZKRATEK

- Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem¹(dále jen „GBER“);
- Nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis² (dále jen „Obecné de minimis“);
- Nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu³ (dále jen „De minimis SOHZ“);
- Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁴ (dále jen „Rozhodnutí SOHZ“);
- Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu⁵ (dále jen „Sdělení SOHZ“);
- Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby⁶ (dále jen „Rámec SOHZ“);
- Sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie⁷ (dále jen „Sdělení Komise o pojmu státní podpora“);
- Smlouva o fungování Evropské unie⁸ (dále jen „SFEU“).

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32023R1315>

² <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>

³ <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012D0021>

⁵ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012XC0111\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012XC0111(02))

⁶ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012XC0111\(03\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012XC0111(03))

⁷ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=EN)

⁸ https://www.uohs.cz/download/Sekce_VP/VP_update/clanek-107-az-109-SFEU.pdf

1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY

Poskytování veřejné podpory může vést k ohrožení hospodářské soutěže, z tohoto důvodu je její poskytování v Evropské unii striktně regulováno. V případě poskytnutí protiprávní veřejné podpory neslučitelné s vnitřním trhem se její příjemce vystavuje riziku povinnosti **navrácení takové podpory**. Je-li Evropskou komisí v případě protiprávní podpory vydáno negativní rozhodnutí, tj. Evropská komise rozhodne, že protiprávní podpora není slučitelná s vnitřním trhem, a pokud již byla podpora vyplacena, musí být navrácena. Příjemce této podpory je povinen podporu vrátit, včetně příslušných úroků a **poskytovatel je povinen vymoci** veřejnou podporu od příjemce zpět. Příjemce protiprávní veřejné podpory je povinen podporu navrátit, včetně úroků, také v případech, kdy tak rozhodne poskytovatel příslušné podpory⁹. Navíc poskytnutí ilegální veřejné podpory může vést i k případné **neplatnosti uzavřených smluv**.

1.1 DEFINICE VEŘEJNÉ PODPORY

Základní kritéria definice veřejné podpory jsou stanovena v čl. 107 odst. 1 SFEU, kdy v souladu s uvedeným ustanovením jsou s vnitřním trhem neslučitelná – a tedy zakázaná – opatření, která kumulativně splňují následující podmínky:

1. podpora je poskytnuta z veřejných prostředků (včetně prostředků veřejnoprávních subjektů),
2. podpora zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví podnikání a je selektivní (tj. nejedná se o obecné opatření),
3. je narušena nebo hrozí narušení hospodářské soutěže a
4. je ovlivněn obchod mezi členskými státy EU.

Pravidla veřejné podpory pokrývají pouze opatření, při kterých dochází k **přesunu státních (veřejných) prostředků** (může se jednat o prostředky národní, regionální, obecní, prostředky veřejných bank, nadací atd.). Veřejná podpora nemusí být poskytnuta přímo státem samotným. Může dojít k jejímu poskytnutí také ze strany soukromých či veřejných zprostředkovatelů určených státem, např. v případě, kdy je soukromá banka pověřená správou prostředků státního programu podpory. Nemusí dojít k pozitivnímu převodu finančních prostředků (např. dotace), postačí, když se stát (obec, kraj apod.) vzdá příjmů, které by jinak bylo nutno odvést státu (obci, kraji apod.). Přesun finančních prostředků může mít různé formy: dotace, sleva na dani, záruka za úvěr, odpuštění penále, prodej/pronájem za cenu nižší než tržní apod.

⁹ V rámci novely zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje bylo do tohoto zákona doplněno nové ustanovení § 7a, které v návaznosti na rozsudek Soudního dvora EU ve věci EESTI PAGAR (C-349/17) upravuje postup při navracení veřejné podpory v případech, kdy se nejedná o její navrácení na základě rozhodnutí Evropské komise.

Regulaci veřejných podpor podléhají opatření podpory zvýhodňující určité **podniky**, přičemž s odvoláním na ustálenou judikaturu Soudního dvora EU jsou podniky vymezeny jako subjekty, které vykonávají hospodářskou činnost, bez ohledu na jejich právní postavení a způsob jejich financování. Hospodářskou činnost pak představuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na trhu. Za podnik může být označen i subjekt, který nebyl založen za účelem vytváření zisku. Z judikatury Soudního dvora EU dále vyplývá, že i neziskové subjekty mohou nabízet zboží a služby na trhu¹⁰. Označení subjektu za podnik konečně vždy souvisí s konkrétní činností. Subjekt, který vykonává jak hospodářské, tak nehospodářské činnosti, se považuje za podnik pouze v souvislosti s hospodářskými činnostmi. Pokud tedy podpora směřuje k financování nehospodářské činnosti určitého subjektu a je-li zároveň zajištěno účetní oddělení této podpořené nehospodářské činnosti od hospodářské činnosti tohoto subjektu, o veřejnou podporu nepůjde.

K pojmu **výhoda/zvýhodnění** je nutno uvést, že tímto se rozumí jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik za běžných tržních podmínek (tj. bez zásahu státu) nemohl získat. Důležitý je pouze účinek opatření na podnik, nikoliv důvod či cíl státního zásahu. Ačkoli nemusí být cílem určitého opatření podpory primárně zvýhodnit konkrétní podnik/podniky, ale např. důvody sociálního nebo regionálního rozvoje (veřejné politiky), z hlediska účinku může i v jeho případě docházet k poskytování veřejné podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jsou-li naplněny i zbývající znaky veřejné podpory.

Obecně, opatření narušuje nebo může narušit **hospodářskou soutěž**, poskytne-li stát (veřejný orgán) finanční výhodu určitému podniku v liberalizovaném odvětví, v němž existuje nebo může existovat hospodářská soutěž.

Ovlivnění obchodu je možné vyloučit pouze v případě, že činnost příjemce podpory je čistě lokálního charakteru. K ovlivnění obchodu mezi členskými státy nedochází v případě, kdy je současně a) vliv opatření na trhy a spotřebitele v sousedních členských státech nanejvýše nepatrný; b) zboží a/nebo služby poskytované příjemcem jsou čistě lokálního charakteru a/nebo jsou přitažlivé jen pro zeměpisně ohraničenou oblast; c) podpora nemá za následek přilákání poptávky a/nebo investic do dotyčného regionu a nevytváří překážky pro usazování podniků z jiných členských států; d) tržní podíl příjemce podpory je z hlediska jakéhokoliv použitého vymezení relevantního trhu minimální. Z hlediska dotčení ovlivnění obchodu je rizikové, patří-li příjemce k širší skupině podniků.

V případě infrastrukturních projektů je možno při vyhodnocení lokálnosti také vycházet ze Sdělení Komise o pojmu státní podpora, které v bodě 210 uvádí následující: „*Odůvodnění k případům, kdy se Komise domnívala, že některá opatření nemohla ovlivnit obchod mezi členskými státy, jak je uvedeno v bodech 196 a 197, může být relevantní i pro určité veřejné financování infrastruktury, zejména místní nebo městské infrastruktury, a to i když je využívána*

¹⁰ Např. odst. 9 Sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a v poznámce pod čarou č. 6 uvedená judikatura SDEU.

komerčně. Příznačným rysem takových případů by byla převážně místní spádová oblast, jakož i důkazy, že přeshraniční investice zřejmě budou ovlivněny nanejvýše okrajově. Například výstavba místních volnočasových zařízení, zdravotnických zařízení, malých letišť nebo přístavů, které slouží převážně místním uživatelům a jejichž dopad na přeshraniční investice je okrajový, pravděpodobně obchod neovlivní. Mezi důkazy prokazující, že žádné ovlivnění obchodu neexistuje, by mohly patřit údaje, které ukazují, že z jiných členských států je infrastruktura využívána pouze v omezené míře a že přeshraniční investice na zvažovaném trhu jsou minimální nebo zřejmě nebudou nepříznivě ovlivněny.“

Za účelem vyhodnocení činnosti příjemce podpory jakožto čistě lokální jsou obecně směrodatné zejména následující informace, které by si měl poskytovatel podpory před jejím poskytnutím ověřit a vyhodnotit:

- Nabízí příjemce služby pouze na omezeném území České republiky?
- Poskytuje nebo plánuje příjemce podpory začít nabízet obdobné služby i v jiném státě EU?
- Jaká je kapacita služby/zařízení?
- Jaká je geografická spádovost služby/zařízení?
- Jaká je vzdálenost od hranic?
- Dále je vhodné získat informace o tom, zda existuje zájem zahraničních investorů působících ve stejném odvětví o umístění jejich investic v dané oblasti, tj. zda existují důkazy o relevantních přeshraničních investicích do obdobných služeb v dané oblasti a zda jsou v dané oblasti usazeny zahraniční subjekty poskytující podobné služby. Jaký je tržní podíl příjemce podpory?

O veřejnou podporu se nejedná v případě, že minimálně jeden z definičních znaků (kritérií) veřejné podpory není naplněn. V takovém případě není třeba aplikovat žádnou z výjimek ze zákazu veřejné podpory.

V případě, že však poskytovatel shledá, že opatření kumulativně naplňuje definiční znaky veřejné podpory, respektive, že kumulativní naplnění definičních znaků veřejné podpory není možné u konkrétního opatření podpory vyloučit, může být takové opatření poskytnuto pouze na základě individuální (notifikace Evropské komisi) nebo obecné výjimky (GBER, SOHZ nebo režim de minimis).

Vyhodnocení, zda v konkrétním případě dochází ke kumulativnímu naplnění definičních znaků veřejné podpory, je zcela v kompetenci příslušného poskytovatele podpory. V kompetenci poskytovatele je rovněž rozhodnutí, kterou výjimku z obecného zákazu veřejné podpory využije v případech, kdy kumulativní naplnění definičních znaků veřejné podpory nelze vyloučit. Poskytovatel se může, v případě pochybností, obrátit na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) s žádostí o konzultaci.

DOPORUČENÍ

Před poskytnutím podpory je nezbytné, aby poskytovatel vyhodnotil kumulativní naplnění definičních znaků. V případě kumulativního naplnění všech znaků veřejné podpory je vhodné aplikovat výjimky primárně, pokud lze, GBER, SOHZ, vč. De minimis SOHZ a až v poslední řadě Obecné de minimis.

1.2 DOPORUČENÍ PRO POSKYTOVATELE VEŘEJNÉ PODPORY V RÁMCI TVORBY DOTAČNÍ POLITIKY

Při tvorbě dotační politiky je vhodné nastavit pravidla tak, aby bylo umožněno čerpat podporu nejen v režimu veřejné podpory, ale i mimo režim veřejné podpory. Neboť v rámci dotačních programů mohou existovat souběžně případy dotací, které jsou veřejnou podporou, a dotací, které nenaplnují kumulativně znaky veřejné podpory, a tedy veřejnou podporou nejsou. Jedná se nejčastěji o případy, kdy je podporována činnost čistě lokálního charakteru, nebo je žadatelem subjekt, který hospodářské činnosti nevykonává, případně podpora směřuje na nehospodářskou činnost a žadatel účetním oddělením činností zajistí, že nebude prostřednictvím nehospodářské činnosti podpořena jeho hospodářská činnost.

Je tedy vhodné, aby poskytovatel v rámci své dotační politiky do dotačních podmínek programů zahrnul vedle možnosti využití režimu veřejné podpory i možnost čerpání podpory mimo režim veřejné podpory. Vyžadování splnění podmínek podpory na základě výjimek, ať již GBER, SOHZ či režimu de minimis v případech, kdy to není nutné, vytváří zbytečnou administrativní zátěž nejen pro poskytovatele, ale i pro příjemce podpory. Zejména nastavení podmínek programu tak, že podporu je možno poskytnout pouze v režimu Obecného de minimis vede k rychlému vyčerpání limitu de minimis. Důvodem je mj. skutečnost, že se limit vztahuje na „jeden podnik“ a je omezen na určité (tříleté) období. Ve vztahu k církevním a neziskovým subjektům je namíste využívat tam, kde je to s ohledem na podpořené činnosti vhodné, spíše režim De minimis SOHZ. U režimu De minimis SOHZ nemají podniky, které jsou propojené prostřednictvím církevních a neziskových osob, limit společný, ale každý takový podnik má limit De minimis SOHZ svůj vlastní (podrobněji kapitola 3.3.1 níže).

DOPORUČENÍ

Při tvorbě dotační politiky by měli poskytovatelé zvážit, jaké oblasti mají být financovány a pokud přichází v úvahu, že by financování některých těchto oblastí nemuselo zakládat veřejnou podporu (např. z důvodu výkonu nehospodářských činností podporovaných subjektů), nastavit podmínky programu tak, aby připouštěly jak možnost čerpání podpory v režimu veřejné podpory (při zohlednění všech dostupných výjimek veřejné podpory), tak i mimo režim veřejné podpory.

1.3 CÍRKEVNÍ SUBJEKTY A JIMI ZŘIZOVANÉ PRÁVNICKÉ OSOBY A NEZISKOVÉ ORGANIZACE

Účelem právnických osob, které může zřídit církev nebo náboženská společnost, je vyznávání náboženské víry, ať veřejně nebo soukromě, a zejména s tím spojeného shromažďování, bohoslužby, vyučování, duchovní služby a případně obecně prospěšné činnosti – charitativní, sociální nebo zdravotnické. V rámci doplňkové činnosti mohou právnícké osoby církví rovněž podnikat nebo vykonávat jiné výdělečné činnosti (§ 15a odst. 4 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů). Rozdělení činností právnických osob zřízených církví na činnost hlavní a doplňkovou není pro účely určení povahy vykonávaných činností, tedy zda se jedná o činnost hospodářské nebo nehospodářské povahy, a tedy pro účely identifikace „podniku“, z hlediska pravidel veřejné podpory, relevantní. Neboť i v rámci činnosti hlavní může subjekt vykonávat činnosti, které jsou z hlediska práva veřejné podpory činnostmi hospodářské povahy, což by v případě církevních (evidovaných) právnických osob mohlo být poskytování sociálních služeb.

V případě církví a náboženských společností a jimi zřízených právnických osob se v rámci jimi vykonávaných činností bude jednat o výkon činností jak nehospodářské povahy (vyznávání náboženské víry – shromažďování, bohoslužby, duchovní služby), tak činnosti, které mohou mít hospodářský charakter (kulturní, sociální či zdravotnické činnosti). Jak bylo uvedeno výše v textu, subjekt, který vykonává jak hospodářské, tak nehospodářské činnosti, se považuje za podnik pouze v souvislosti s hospodářskými činnostmi. V případě, že subjekt vykonává oba druhy činností, je nezbytné, aby vedl oddělené účetnictví, aby bylo zajištěno, že nebude zvýhodněna hospodářská činnost příjemce prostřednictvím jeho nehospodářské činnosti, na kterou jsou poskytovány veřejné prostředky. V případě, že mají být podpořeny jeho hospodářské činnosti, postupuje se způsobem uvedeným v kapitole 1.1 výše.

SHRNUTÍ

Jak je uvedeno výše, nezáleží na právním postavení subjektu příjemce, v případě právnických osob na jejich právní formě. Ani neziskovost subjektu v konkrétním případě nehraje zásadní roli. Z hlediska pravidel veřejné podpory je podstatná provozovaná činnost, na kterou plynou veřejné prostředky; zda ji lze považovat za hospodářskou, tedy za činnost, která spočívá v nabízení zboží či služeb na trhu, či nikoli. Podnikem ve smyslu definice veřejné podpory dle ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU tak může být i nezisková organizace, tedy spolek, obecně prospěšná společnost, nadace, nadační fond, ústav nebo účelové zařízení církve, pokud poskytované veřejné prostředky podporují jejich hospodářskou činnost.

2. VYBRANÉ NEJČASTĚJŠÍ OBLASTI FINANCOVÁNÍ

Podpora církevním subjektům a jimi zřízeným právníckým osobám plyne nejčastěji do oblastí vzdělávání, sociálních služeb, sportu a také na kulturní činnosti. Ne vždy podpora do daných oblastí zakládá veřejnou podporu. Za splnění určitých podmínek, tj. pokud dojde k vyloučení alespoň jednoho definičního znaku veřejné podpory, jak je specifikováno níže, nemusí být podpora z pohledu pravidel veřejné podpory nikterak upravena, tzn. není potřeba aplikovat žádnou z výjimek.

2.1 VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Na veřejné vzdělávání organizované v rámci státního vzdělávacího systému a financované a kontrolované státem lze pohlížet jako na nehospodářskou činnost. V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že se stát tím, že zavede a udržuje takový veřejný vzdělávací systém financovaný zcela nebo převážně z veřejného rozpočtu, a nikoliv žáky nebo jejich rodiči, nehodlá věnovat výkonu činnosti za úplatu, ale plní vůči svému obyvatelstvu své poslání v oblasti sociální, kulturní a vzdělávací. Nehospodářská povaha veřejného vzdělávání není v zásadě ovlivněna skutečností, že žáci nebo jejich rodiče musí někdy platit za výuku nebo za zápis poplatky, které přispívají k úhradě provozních výdajů systému. Tyto finanční příspěvky často pokrývají jen zlomek skutečných nákladů na službu, a nelze je proto chápat jako úplatu za poskytovanou službu. Nemění tedy nehospodářskou povahu služby všeobecného vzdělávání, která je financována převážně z veřejných zdrojů. Tyto zásady se mohou vztahovat na veřejné vzdělávací služby, jako jsou odborné vzdělávání, soukromé a veřejné základní školy a mateřské školy, učitelská činnost na vysokých školách vykonávaná jako vedlejší pracovní činnost a poskytování vzdělání na vysokých školách. Tyto veřejné vzdělávací služby je třeba odlišovat od služeb, které jsou financovány převážně rodiči nebo žáky či komerčními příjmy. Například vysokoškolské vzdělávání financované v celém rozsahu studenty jednoznačně spadá do poslední jmenované kategorie.¹¹

V případě podpory na vzdělávání je tedy potřeba vyhodnotit, zda tato činnost spadá do **kategorie veřejného vzdělávání organizovaného, kontrolovaného státem a současně z převážené většiny (z více než 50 %) financovaného z veřejných prostředků** či nikoliv. Pokud jsou tyto podmínky splněny, nejedná se o hospodářskou činnost a její financování nezakládá veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V takovém případě se neaplikuje žádná z výjimek ze zákazu veřejné podpory.

¹¹ Viz Sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (2016/C 262/01), Úř. věst. C 262, 19. 7. 2016, bod 28 – 30.

Pokud uvedené podmínky nejsou splněny, je třeba příjemce označit za podnik. Úřad v takovém případě doporučuje poskytovateli následně vyhodnotit znak ovlivnění obchodu mezi členskými státy (viz bod 2.1.1).

V této souvislosti lze odkázat též na rozhodnutí Evropské komise SA. 43700¹², ve kterém byla posuzována podpora poskytovaná Španělskem soukromé hudební konzervatoři (Fundació Privada Conservatori del Liceu), kdy analýza Evropské komise týkající se příjmů a nákladů údajného příjemce podpory ukazovala, že studentské poplatky pokrývají v průměru 35 % celkových ročních nákladů vzniklých údajnému příjemci podpory a že v žádném roce daného období (2008–2012) poplatky studentů nepokrývaly více než 50 % celkových ročních nákladů.

ŠKOLENÍ

Odlišnou kategorií od školního vzdělávání (anglicky „education“) je školení (anglicky „training“). V případě podpory na školení se může jednat o podporu subjektům, které nechají proškolit své zaměstnance. Spadají sem například jazyková školení, školení v manažerských dovednostech, soft skills apod. Protože za běžných tržních podmínek by si subjekt musel hradit školení pro své zaměstnance z vlastních zdrojů, bude podpora subjektu na školení jeho zaměstnanců poskytnutá z veřejných prostředků představovat zvýhodnění. Pokud subjekt provádí hospodářskou činnost (tj. nabízí služby a/nebo výrobky na trhu), bude nutné označit jej za podnik. Znak zvýhodnění podniku bude v takovém případě naplněn.

2.1.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ

V případě podpory vzdělávacích činností, které nesplňují definici veřejného vzdělávání organizovaného, kontrolovaného státem a současně z převážené většiny financovaného z veřejných prostředků, nemusí být prokázání lokálního účinku podpory vždy zcela jednoduché, jak dokládá rozhodovací praxe Evropské komise.

Jako příklad lze uvést rozhodnutí SA. 43700¹³, kdy poskytovatel sice argumentoval, že dopad předmětného opatření je čistě lokální, spádová oblast vzdělávacího zařízení je geograficky omezená, vzdělání je zaměřeno na speciální oblast (vzdělávání v oblasti hudby), a podpora má zanedbatelný vliv na příliv studentů z jiných členských států, ale stěžovatel naopak upozorňoval na mobilitu studentů a učitelů v rámci EU při výběru instituce poskytující hudební vzdělávání. Evropská komise nakonec dospěla k závěru, že ovlivnění obchodu nelze vyloučit, neboť nelze vyloučit, že obdobné vzdělávání je nabízeno i v jiných členských státech.

¹² Rozhodnutí Komise ze dne 8. 11. 2018, C(2018) 7215 ve věci State Aid SA.43700 (2018/NN) – Spain Alleged aid to the Fundació Privada Conservatori del Liceu, bod 38.

¹³ Rozhodnutí Komise ze dne 8. 11. 2018, C(2018) 7215 ve věci State Aid SA.43700 (2018/NN) – Spain Alleged aid to the Fundació Privada Conservatori del Liceu, bod 38.

Rovněž v případě dotací poskytovaných soukromým poskytovatelům/dodavatelům stravování pro školy v České republice došla Evropská komise ve svém rozhodnutí SA.38651¹⁴ k závěru, že celostátní systém dotací udělovaných soukromým provozovatelům stravování na poskytování služeb školního stravování má potenciál ovlivnit obchod uvnitř EU, neboť soukromí poskytovatelé stravování jsou vystaveni hospodářské soutěži v obchodu uvnitř EU. Například Scolarest (příjemce dotace) je dceřiná společnost britského podniku Compass Group a společnost Compass Group působí po celém světě, včetně mnoha členských států.

V případě, že se nejedná o opatření lokální povahy, je naplněn i znak ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Veřejné prostředky je tak třeba poskytnout v režimu veřejné podpory a pro její poskytnutí je třeba využít některou z vhodných výjimek ze zákazu veřejné podpory.

Také v případě podpory školení (training) je posouzení lokálnosti nutno provést případ od případu a posouzení provést v souladu s postupem uvedeným v kapitole 1.1 výše. Pokud se o opatření lokální povahy nejedná, bude podpora zakládat veřejnou podporu a lze ji poskytnout dle čl. 31 GBER, případně v režimu de minimis.

¹⁴ Rozhodnutí Komise ze dne 4. 6. 2018 C(2018) 331 ve věci SA.38651 (2017/NN) – Česká republika Poskytování stravovacích služeb ve školách v České republice, bod 101.

2.1.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLENÍ

V případě, že opatření zakládá veřejnou podporu, je možné podporu poskytnout v souladu s pravidly SOHZ (v případě, že existuje tržní selhání). Pro podporu směřující na školení (training) lze využít čl. 31 GBER. Další možností je využití režimu podpory de minimis. Bližší informace o aplikaci daných pravidel naleznete v [kapitole 3.](#)

SCHEMA Č. 1: PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ

Veřejná podpora a vzdělávání	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Veřejné vzdělávání organizované, kontrolované a z převážné většiny financované státem	Vzdělávací či jiné ekonomické aktivity nad rámec veřejného vzdělávání
Činnost příjemce je lokálního charakteru	Ekonomická činnost příjemce, která není lokálního charakteru
Infrastruktura využívaná pro veřejné vzdělávání organizované, kontrolované a z převážné většiny financované státem, kdy rozsah jejího využití pro vedlejší hospodářské činnosti (např. pronájem) nedosahuje 20 % její roční kapacity ve smyslu bodu 207 Sdělení Komise o pojmu státní podpora	Ekonomicky využívaná infrastruktura

2.2 KULTURA

V souvislosti s podporou kulturních zařízení či činností je vhodné vyjasnit, že často nemusí dojít k naplnění všech znaků veřejné podpory, a to zejména znaku spočívajícího ve zvýhodnění podniku, a dále v ovlivnění vnitřního obchodu EU.

Pro posouzení přítomnosti veřejné podpory je podstatné znát povahu činnosti, s níž podpora souvisí. Evropská komise vyslovuje názor ¹⁵, že některé činnosti související s kulturou, zachováním kulturního dědictví a ochranou přírody mohou být vzhledem k jejich zvláštní povaze organizovány nekomerčním způsobem, a tudíž nemají hospodářskou povahu. Jedná se nejen o činnosti, k nimž má široká veřejnost bezplatný přístup, ale také o placené akce, kdy účastníci musí uhradit peněžitý příspěvek, který ovšem pokrývá pouhý zlomek skutečných nákladů. Tento příspěvek nelze považovat za skutečnou odměnu za poskytovanou službu, a proto zůstává nehospodářská povaha dané činnosti nedotčená. Podpora na takové činnosti pak nepředstavuje podporu podniku, neboť není spojená se zvýhodněním činnosti hospodářské povahy.

Ke zmíněným nehospodářským činnostem v kultuře není k dispozici ucelený výklad. V příručce k posuzování infrastruktury sloužící kulturním účelům ¹⁶ Evropská komise zmiňuje pouze rozhodnutí v českém případě SA.35529 – Digitalizace knihovních fondů ¹⁷ (podpora určená pro veřejné knihovny), kde je odvozen nehospodářský charakter mj. z podmínek vnitrostátní úpravy, která se týká veřejných knihoven, a požadavků, které jsou na veřejné knihovny na rozdíl od obdobných komerčních služeb kladeny.

Součástí kulturních zařízení bývají často prostory, které skutečnému kulturnímu účelu neslouží, ale jsou neodmyslitelně s poskytováním služeb kulturního rázu spojené. Jedná se např. o restaurace, kavárny, obchody, placené šatny nebo placená parkoviště. Veřejné financování určené na takové zázemí pro návštěvníky, které je součástí kulturních infrastruktur využívaných téměř výlučně pro nehospodářskou činnost, obvykle nemá žádný vliv na obchod mezi členskými státy, a tedy opatření podpory je postaveno mimo působnost pravidel pro veřejnou podporu ¹⁸.

I když jsou činnosti, na které je podpora poskytována, resp. pro které je kulturní infrastruktura podpořená z veřejných prostředků používána, kvalifikovány jako hospodářské, opatření podpory často nemusí mít vliv na obchod mezi členskými státy. Podle Evropské komise obchod mezi členskými státy neovlivňují ta opatření, která mají čistě místní dopad. Jedná se o případy,

¹⁵ Sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 SFEU, odst. 34 (k dispozici pod odkazem: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=EN))

¹⁶ K dispozici zde: https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/150466fe-fe27-4fef-8b4b-2ccc5ae36ce5_en?filename=notion_of_aid_grid_culture_en.pdf

¹⁷ Viz odkaz https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/246172/246172_1421786_125_2.pdf

¹⁸ Pronájem těchto prostor provozovatelům zmíněných služeb by měl být realizován za tržní ceny.

kdy příjemce dodává zboží či poskytuje služby na omezeném území jednoho členského státu a je nepravděpodobné, že by přilákal zákazníky z jiných členských států, a nelze předpokládat, že toto opatření bude mít více než nepatrný vliv na podmínky pro přeshraniční investice nebo usazování.

2.2.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI KULTURY

V souvislosti s podporou kultury v zásadě mohou podle Evropské komise obchod mezi členskými státy ovlivnit pouze podpory kulturních akcí, při nichž probíhají hospodářské činnosti, a subjektů vykonávajících tyto činnosti, u nichž je pravděpodobné, že by odlákaly účastníky a návštěvníky od obdobných nabídek v jiných členských státech. Potenciál ovlivnit obchod EU mají údajně pouze finanční prostředky poskytované velkým a proslulým kulturním zařízením a na akce propagované velkou měrou mimo domovský region¹⁹.

Z konkrétních rozhodnutí Komise lze v daném případě zmínit např. věc SA.35909 – Infrastruktura pro cestovní ruch (region NUTS II Jihovýchod)²⁰. V rámci řízení týkajícího se uvedené věci Evropská komise posoudila investiční podpory, určené např. na rekonstrukci či zřízení muzeí, jako podporu, která neovlivňuje vnitřní obchod EU, a tudíž nepředstavuje veřejnou podporu.

Jak vyplývá ze zmíněného rozhodnutí, ovlivnění obchodu bylo vyloučeno na základě těchto konkrétních skutečností: podpora nevede k žádnému či jen zanedbatelnému zvýšení přílivu zahraničních turistů (navíc by se případní návštěvníci z jiných členských států rozhodli cestovat do České republiky bez ohledu na existenci zařízení, které má být podpořeno), zaměřuje se spíše na zvýšení tuzemského cestovního ruchu, projekt má pouze regionální význam; jsou k dispozici statistické výstupy dokládající zachování omezeného dopadu na pohyb návštěvníků ze silných turistických destinací; dotované zařízení nemá mezinárodní renomé (jako např. u památek UNESCO); poskytnutá výhoda nepřesahuje na jiné trhy (je např. vyloučené dotování komerčních činností typu ubytování, stravování, wellness). Navíc je vhodné ověřit, že neexistují doklady o relevantních přeshraničních investicích do podobných zařízení v daném území (tj. je vhodné provést analýzu dopadu podpory na podmínky pro přeshraniční investice nebo usazování, tj. ověřit, zda nejsou v dané oblasti usazeni zahraniční investoři poskytující podobné služby jako příjemce podpory, nebo se nevyskytují doklady o takových záměrech zahraničních investorů).

Podobný závěr Komise konstatovala ve věci SA.36581 - podpora na výstavbu muzea v Řecku (oblast Messara, Kréta)²¹. Podle Komise je třeba tuto podporu odlišovat od opatření „na rozvoj

¹⁹ Viz sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 SFEU, odst. 196–197.

²⁰ Rozhodnutí je k dispozici pod odkazem http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/247108/247108_1471757_130_2.pdf

²¹ Rozhodnutí v anglické verzi dostupné na https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/250254/250254_1484489_76_2.pdf

velkých národních muzeí a atrakcí, které jsou schopny přilákat mezinárodní publikum, jsou široce propagovány mimo region, ve kterém se nacházejí, a mají zjevně jiný rozsah a povahu než místní projekt podporovaný tímto opatřením“.

Opírá se přitom o údaje o lokalitě Messara, která nemá dostatečnou turistickou infrastrukturu, její dostupnost je obtížná (pouze po místní silnici) a časově náročná; na rozdíl od hlavní atrakce v podobě lokality Knossos s roční návštěvností cca 600 tis. osob cestuje do Messary jen cca 55 tis. turistů; projekt nezahrnuje celoevropskou publicitu a v okamžiku posuzování se nepředpokládalo, že archeologická naleziště spadající pod muzeum budou zařazena na seznam UNESCO. Evropská komise uvádí, že existence muzea nebude mít vliv na rozhodnutí zahraničních turistů navštívit Krétu. Slouží spíše k zajištění efektivnější ochrany a prezentace archeologických památek regionu. Je proto nepravděpodobné, že by výstavba muzea v oblasti Messara měla za následek odchýlení turistů z jiných členských států EU na Krétu za účelem návštěvy muzea.

2.2.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI KULTURY

V případě, že opatření zakládá veřejnou podporu je možné podporu poskytnout v souladu s článkem 53 GBER, popř. poskytnout podporu v režimu de minimis. Bližší informace o aplikaci článku 53 GBER jsou uvedeny v [kapitole 3.1.2.](#)

SCHÉMA Č. 2: PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI KULTURY

Veřejná podpora a kultura	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Činnosti zpřístupněné pro širokou veřejnost bez vstupného, nebo za symbolickou cenu <i>(veřejné knihovny)</i>	Činnosti převážně financované ze vstupného/uživatelských poplatků, které mají potenciál odlákat zájemce od obdobných nabídek v jiných členských státech a/nebo které jsou velkou měrou propagovány mimo domovský region <i>(komerční výstavy, kina a komerční hudební vystoupení a festivaly, umělecké školy převážně financované ze školného, jejichž podpora nemá čistě místní dopad)</i>
Nenahraditelné činnosti, pro které neexistuje skutečný trh <i>(vedení veřejných archivů obsahujících jedinečné dokumenty)</i>	Činnosti přinášející prospěch výhradně určitým podnikům <i>(renovace historické budovy užívané soukromou společností)</i>

infrastruktura, která není ekonomicky využívána či je lokálního charakteru <i>(drobné volně přístupné prvky – sakrální stavby jako kapličky, křížky, boží muka, naučné stezky; kostely, chrámy apod. sloužící účelům spojeným s vyznáváním náboženské víry; muzea, zámky, hrady se zanedbatelnou zahraniční návštěvností)</i>	ekonomicky využívaná infrastruktura s dopadem na obchod uvnitř EU <i>(památky zapsané na seznamu Světového dědictví UNESCO, bývalé kostely využívané pro komerční činnosti jako je provozování restaurací, hotelů)</i>
---	--

2.3 SOCIÁLNÍ SLUŽBY

V oblasti sociálních služeb Úřad zastává názor, že některé služby poskytované podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“) by se mohly považovat za výkon hospodářské činnosti ve smyslu unijního práva, pokud dochází k nabízení služeb v oblastech, ve kterých existuje trh a konkurenční prostředí. Pokud tomu tak není, pak by podle názoru Úřadu nebyl naplněn znak zvýhodnění podniku. Z tohoto pohledu zejména **služby sociální prevence, které napomáhají zabránit sociálnímu vyloučení ohrožených osob, a služby odborného sociálního poradenství nemusejí představovat ekonomickou činnost. Naopak u služeb sociální péče lze hovořit o ekonomické činnosti a na jejich financování se tak s největší pravděpodobností budou vztahovat pravidla pro poskytování veřejné podpory.**

Je tedy nezbytné zanalyzovat, na jakou činnost podpora směřuje. Pokud by se jednalo o činnosti, které lze dle zákona o sociálních službách zařadit do služeb sociálního poradenství či služeb sociální prevence, přičemž pro tyto služby neexistuje trh a konkurenční prostředí, nebude se jednat o veřejnou podporu. V případě podpory směřující na činnosti služeb sociální péče vymezených dle zákona o sociálních službách a kde existuje trh a případné konkurenční subjekty, případně jiné služby, které mají principiálně tržní povahu, jako je např. sociální bydlení, je zapotřebí vyhodnotit kumulativní naplnění definičních znaků veřejné podpory. Zejména znak ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

Evropská komise v několika případech, které posuzovala z hlediska právní úpravy v oblasti veřejné podpory, dospěla k závěru, že některé činnosti, na které byla posuzovaná podpora určena, mají čistě místní dopad (lokálnost) a nemají vliv na obchod uvnitř EU.

2.3.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Při vyhodnocování lokálnosti v oblasti sociálních služeb lze vycházet například z rozhodnutí Evropské komise ve věci SA.38920 (2014/NN), Portugalsko – Údajná veřejná podpora pro Santa Casa de Misericordia de Tomar (SCMT)²². Jedná se o podporu na objekt pro asistované bydlení určené pro seniory, s kapacitou 60 osob a 35 pokojů. Investiční projekt je zaměřen na seniory, kteří mohou žít samostatně a nevyžadují trvalou zvláštní péči. Starší lidé mohou využívat služeb poskytovaných v zařízení (např. stravování). Podle svého statusu SCMT (neziskový subjekt) zajišťovala služby v obci Tomar a sousedních obcích. Samotná obec se nenachází v příhraničním regionu a není dobře přístupná – nejbližší letiště je dostupné cestou vlakem, která trvá 2,5 hodiny. Služby nabízené ze strany SMCT nejsou jedinečné, ani vysoce specializované, tj. takové, které by mohly být atraktivní pro občany z jiných členských států. Navíc SCMT poskytuje své služby seniorům pouze v portugalské jazyce a je prokázáno, že volba

²² Rozhodnutí je k dispozici v angličtině na webu Evropské komise, a to pod odkazem: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/264975/264975_1780610_122_2.pdf

poskytovatele sociálních služeb je silně ovlivněna tím, v jakém jazyce je služba poskytována. Pro občany z jiných členských států tedy může skutečnost, že služba SCMT není poskytována v jiných jazycích, představovat zásadní překážku a může je odrazovat od využívání jejích služeb.

SCMT nepropagovala své služby v jiných členských státech a v papírové podobě nabízí pouze dvoustránkový leták v portugalskéštině. Ačkoli SCMT má internetovou stránku, tato je k dispozici pouze v portugalskéštině. Podle portugalských orgánů je vzhledem k vysoké místní poptávce po této službě a omezené nabízené kapacitě (maximálně 60 obyvatel, což odpovídá pouze 0,58 % populace obce Tomar ve věku 65 let a více) SCMT stěží schopna uspokojit všechny žádosti, které obdrží. To je důvodem omezeného propagačního úsilí jejích služeb ze strany SCMT. Co se týče možného účinku opatření podpory na přeshraniční investice nebo usazování podniků z jiných členských států v daném odvětví a regionu, neexistuje žádný náznak relevantních přeshraničních investic v obci Tomar do podobných zařízení. Podle Evropské komise proto podpora nemůže mít vliv na přeshraniční investice v daném regionu a nejedná se tedy o veřejnou podporu.

MOŽNÉ INDIKÁTORY LOKÁLNOSTI V OBLASTI POSKYTOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

- dotovaná činnost se týká služeb zacílených na tuzemské občany (z hlediska zaměření případné propagace služeb a očekávaného podílu zahraničních klientů, kterým jsou služby poskytovány);
- dotovaná činnost nenabízí vysoce specializované či jedinečné služby;
- neexistují doklady o relevantních přeshraničních investicích do podobných zařízení v daném území (tj. je vhodné provést analýzu dopadu podpory na podmínky pro přeshraniční investice nebo usazování, tj. ověřit, zda nejsou v dané oblasti usazení zahraniční investoři poskytující podobné služby jako příjemce podpory, nebo nejsou k dispozici doklady o takových záměrech zahraničních investorů²³).

Pokud lze potvrdit výše uvedené, pak lze mít za to, že se nejedná o veřejnou podporu a není zapotřebí aplikovat žádnou z výjimek ze zákazu veřejné podpory.

²³ Lze vycházet rovněž z jiných rozhodnutí Evropské komise v podobných věcech – viz např. odst. 15 rozhodnutí ve věci SA.38035 (Landgrafen Klinik, Německo), nebo odst. 17-18 rozhodnutí ve věci SA.37904 (zdravotnické středisko Durmersheim, Německo)

2.3.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

V případě, že opatření zakládá veřejnou podporu, je možné podporu poskytnout v souladu s pravidly služeb obecného hospodářského zájmu (dále také „SOHZ“), v případě, že existuje tržní selhání, případně s články 32-35 GBER, popř. poskytnout podporu v režimu De minimis SOHZ²⁴. Použití režimu Obecného de minimis je méně vhodné, protože dochází k rychlému vyčerpání limitu podpory de minimis. Bližší informace o aplikaci článků 32-35 GBER a službách obecného hospodářského zájmu jsou uvedeny v [kapitole 3.2](#) a v [kapitole 3.1.4](#).

SCHÉMA Č. 3: PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Veřejná podpora a sociální služby	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Služby sociální prevence, pokud pro tyto služby neexistuje trh	Služby sociální péče
Služby sociálního poradenství, pokud pro tyto služby neexistuje trh	Ekonomicky využívaná infrastruktura
Činnost příjemce je lokálního charakteru	Ekonomická činnost příjemce, která není lokálního charakteru

²⁴ Užití De minimis SOHZ oproti Obecnému de minimis je zvláště vhodné v případech služeb s vysokými náklady (sociální bydlení, potravinová pomoc atd.).

2.4 SPORT

V oblasti sportu se u právnických osob zřizovaných církevními organizacemi, vč. neziskových organizací, můžeme nejčastěji setkat s podporou plynoucí do sportovní infrastruktury (investiční, provozní) či s podporou sportovních aktivit. Z rozhodovací praxe Evropské komise je primárně z pohledu pravidel veřejné podpory v oblasti sportu klíčové, zdali podpora plyne na podporu profesionálního sportu či amatérského a také naplnění kritéria ovlivnění obchodu mezi členskými státy (lokálnost).

VEŘEJNÁ PODPORA PROFESIONÁLNÍHO SPORTU

Evropská komise zastává názor, že opatření financovaná z veřejných rozpočtů, z nichž profesionální sportovní kluby profitují, mohou být způsobilá k narušení obchodu či ovlivnění soutěže, tj. podléhají pravidlům pro poskytování veřejné podpory. Obecný náhled Evropské komise je, že největší potenciál narušit soutěž a ovlivnit obchod mají sportovní kluby působící v prvních dvou ligových soutěžích, neboť tyto se zapojují do ekonomických činností, jakými jsou přestupy hráčů, uzavírání reklamních a sponzorských smluv, prodej vysílacích práv a distribuce reklamních předmětů. Na tyto sportovní kluby, resp. profesionální kluby, je nahlíženo jako na podnik, a proto by dotace na jejich činnost měly být poskytovány v souladu s relevantními předpisy EU upravujícími poskytování veřejné podpory.

Provozní podpora poskytována sportovním klubům působícím v prvních dvou nejvyšších ligových soutěžích by mohla být z pohledu veřejné podpory ospravedlnitelná, pokud by plynula na podporu sportovního rozvoje a výcviku mládeže v rámci těchto klubů. Veřejný subjekt tedy může poskytnout dotaci na podporu činnosti mládeže, a to i v rámci profesionálního klubu, aniž by byla dotčena pravidla pro veřejnou podporu. Tato dotace však musí prokazatelně směřovat k mládeži, tedy musí být poskytnuta přímo na činnost mládeže.

VEŘEJNÁ PODPORA AMATÉRSKÉHO (VÝKONNOSTNÍHO) SPORTU

Amatérské sportovní kluby a tělovýchovné jednoty Evropská komise posuzuje jako výkonnostní úroveň sportu. V rámci této úrovně zastává Evropská komise názor, že pokud by se podpora z veřejných prostředků poskytovala výlučně na sportovní činnost amatérských sportovních klubů, popř. tělovýchovných jednot, nejedná se v takovém případě o veřejnou podporu.

Pokud by však takové opatření bylo poskytnuto na provozování jiných ekonomických aktivit poskytovaných amatérským sportovním klubem či tělovýchovnou jednotou, např. pohostinských a ubytovacích služeb, fitness center pro veřejnost apod., mělo by být dané opatření poskytnuto v souladu s pravidly upravujícími poskytování veřejné podpory. V takovém případě je nezbytné, aby bylo o obou typech činností vedeno oddělené účetnictví.

VEŘEJNÁ PODPORA VÝSTAVBY A PROVOZU INFRASTRUKTURY V OBLASTI SPORTU

Na základě rozsudku Soudního dvora T-455/08 Leipzig-Halle je financování budování i provozování jakéhokoli typu infrastruktury, která je využívána pro ekonomické činnosti, relevantní z pohledu veřejné podpory a je nutné, aby toto financování bylo v souladu s pravidly pro poskytování veřejné podpory. Pokud se jedná o financování infrastruktury, které není spjato s hospodářskou činností či se jedná o opatření lokálního charakteru, není nutné dané opatření z pohledu veřejné podpory nikterak upravovat.

2.4.1 VYHODNOCENÍ LOKÁLNOSTI V OBLASTI SPORTU

Při vyhodnocování lokálnosti v oblasti sportu je možné vycházet z rozhodnutí Evropské komise N258/2000 -Dorsten v němž Evropská komise dospěla k závěru, že není naplněn znak ovlivnění obchodu mezi členskými státy, a sice s ohledem na charakter koupaliště, které slouží k zajištění základní občanské vybavenosti, a dále z důvodu spádově omezeného dosahu služeb tímto koupalištěm poskytovaným. Kategorie bazénů „základní občanské vybavenosti“ je reprezentována jednoduchou infrastrukturou k zajištění možnosti rekreačního sportovního vyžití – bazén se zázemím (šatny, sprchy), příp. jednoduchou doplňkovou atrakcí (tobogán, sauna). Veškerou další infrastrukturu (včetně případných dalších doplňkových služeb, poskytovaných v budově), která je nad tento základní rámec, nelze považovat za zajištění občanské vybavenosti. Spádovost zařízení pak určuje, zda zařízení je způsobilé ve větší míře vyvolat poptávku u zahraničních klientů. V případě koupaliště Dorsten bylo vzato v potaz, že spádovat zařízení činila cca 50 km, přičemž vzdálenost města Dorsten od nejbližší státní hranice s Nizozemskem byla „o něco větší“, tím podle názoru Evropské komise bylo prakticky vyloučeno jakékoli ovlivnění obchodu uvnitř Společenství (ES).

PODMÍNKY LOKÁLNOSTI V OBLASTI SPORTU

- v případě investiční podpory se jedná o jednoduchou sportovní infrastrukturu, která nemá tendenci přilákat zahraniční návštěvníky;
- spádově je zařízení určeno pouze místním a regionálním návštěvníkům;
- infrastruktura je/bude využívána návštěvníky z jiných členských států pouze v omezené míře (v rozhodovací praxi Evropské komise týkající se oblasti sportu je uváděno např. 4 % z celkové návštěvnosti);
- přeshraniční investice na předmětném trhu jsou minimální.

Pokud lze potvrdit, výše uvedené podmínky, pak lze mít za to, že nedochází ke vzniku veřejné podpory a není zapotřebí opatření z pohledu pravidel veřejné podpory upravovat.

2.4.2 APLIKACE PRAVIDEL VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SPORTU

V případě, že opatření zakládá veřejnou podporu je možné podporu poskytnout v souladu s článkem 55 GBER, popř. poskytnout podporu v režimu de minimis. Bližší informace o aplikaci článku 55 GBER jsou uvedeny v [kapitole 3.1.3.](#)

SCHÉMA Č. 4: PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY V OBLASTI SPORTU

Veřejná podpora a sport	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Zájmový a výkonnostní sport	Profesionální sportovní kluby <i>(2 nejvyšší soutěže)</i>
Sportovní aktivity mládeže	Komerční aktivity příjemce <i>(pohostinství, ubytování, pronájem)</i>
Infrastruktura, která není ekonomicky využívána či je lokálního charakteru <i>(cyklostezky, dětská hřiště, bazén a sportovní infrastruktura jednoduchého charakteru primárně určena místním obyvatelům)</i>	Ekonomicky využívaná infrastruktura <i>(víceúčelové haly, koncertní a školící aktivity)</i>

3. VÝJIMKY ZE ZÁKAZU VEŘEJNÉ PODPORY

Výjimku za zákazu veřejné podpory je nutno aplikovat pouze v případech, kdy poskytovatel vyhodnotí, že jsou kumulativně naplněny definiční znaky veřejné podpory. S ohledem na omezený limit podpory Obecného de minimis a nutnost tento limit vztahovat na „jeden podnik“, často dochází k tomu, že je tento limit brzy vyčerpán. Z uvedeného důvodu je proto vhodné vyhodnotit, zda lze v daném případě aplikovat některou z mnoha kategorií podpor obsažených v GBER (např. podpora v oblasti kultury či sportovní infrastruktury) či režim služeb obecného hospodářského zájmu, vč. De minimis SOHZ.

3.1 OBECNÉ NAŘÍZENÍ O BLOKOVÝCH VÝJIMKÁCH (GBER)

Obecné nařízení o blokových výjimkách²⁵ (dále „GBER“) obsahuje okruh kategorií a druhů veřejné podpory, u nichž se za dodržení určitých podmínek předpokládá jejich slučitelnost s vnitřním trhem EU a lze je bez nutnosti detailního přezkumu ze strany Evropské komise poskytnout. Při aplikaci GBER je nezbytné dodržet obecné podmínky a specifické podmínky dle konkrétního článku GBER. Detailní informace o aplikaci a podmínkách administrace naleznete v Návodu pro administraci veřejné podpory poskytované dle Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 (tzv. Obecného nařízení o blokových výjimkách), který je dostupný [na stránkách Úřadu](#).

S použitím GBER se kromě absence povinné notifikace Komisi pojí i méně náročné administrativní nároky. Z těchto důvodů by měl být tento právní základ využíván ze strany poskytovatelů všude tam, kde to je z povahy věci možné, kromě jiného také z důvodu existujících limitů pro uplatňování režimu de minimis.

3.1.1 OBLAST ŠKOLENÍ (TRAINING)

Výjimku lze uplatnit pouze při splnění podmínek obsažených jak v obecné části GBER (kapitola I), tak i v části týkající se výslovně podpory na vzdělávání (kapitola III, čl. 31).

PRAHOVÉ HODNOTY

Individuální prahové hodnoty oznamovací povinnosti
Nepoužije se na podporu, jejíž výše přesahuje: vzdělávání: 3 miliony EUR na vzdělávací projekt. Prahové hodnoty nesmí být obcházeny tím způsobem, že se režimy či projekty podpory uměle rozdělí.

²⁵ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 31

Slučitelná a vyňata z oznamovací povinnosti, pokud platí obecné podmínky slučitelnosti a podmínky stanovené v tomto článku (odstavec 1).
Podpora nesmí být poskytnuta na vzdělávání, které podnik organizuje za účelem, aby dodržel závazné vnitrostátní normy vzdělávání (odstavec 2).
Způsobilé náklady (odstavec 3): a. osobní náklady školitelů za hodiny, během kterých se školitelé účastní vzdělávání; b. provozní náklady školitelů a školených osob přímo spojené s projektem vzdělávání, např. cestovní výdaje, náklady na ubytování, výdaje na materiál a vybavení přímo spojené s projektem, odpisy nástrojů a vybavení v rozsahu, který připadá na jejich výlučné používání pro projekt vzdělávání; c. náklady na poradenské služby týkající se projektu vzdělávání; d. osobní náklady školených osob a obecné nepřímé náklady (správní náklady, nájemné, režijní náklady) připadající na hodiny, během nichž se školené osoby účastní vzdělávání.
Intenzita podpory: nesmí přesáhnout 50 % způsobilých nákladů. Lze ji navýšit až na 70 % způsobilých nákladů takto (odstavec 4): a. o 10 procentních bodů, je-li vzdělávání poskytováno pracovníkům se zdravotním postižením nebo znevýhodněným pracovníkům; b. o 10 procentních bodů, je-li podpora poskytnuta středním podnikům, a o 20 procentních bodů, je-li podpora poskytnuta malým podnikům.
- Pokud se podpora poskytuje v odvětví námořní dopravy, lze intenzitu podpory zvýšit na 100 % způsobilých nákladů, jsou-li splněny tyto podmínky (odstavec 5): a. školené osoby nejsou aktivními členy posádky, ale jsou na palubě nadpočetné, a b. školení se provádí na palubě lodí zapsaných v registrech Unie.

3.1.2 OBLAST KULTURY

Výjimku lze uplatnit pouze při splnění podmínek obsažených jak v obecné části GBER (kapitola I), tak i v části týkající se výslovně podpory na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu (kapitola III, čl. 53 GBER).

PRAHOVÉ HODNOTY

Individuální prahové hodnoty oznamovací povinnosti
Nepoužije se na podporu, jejíž výše přesahuje: - u investiční podpory kultury a zachování kulturního dědictví: 165 milionů EUR na projekt; u provozní podpory na kulturu a zachování kulturního dědictví: 82,5 milionů EUR na podnik ročně, - u režimů podpory audiovizuálních děl: 55 milionů EUR na režim ročně. Prahové hodnoty nesmí být obcházeny tím způsobem, že se režimy či projekty podpory uměle rozdělí.

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 53

Účel dotčené podpory & druh dotčené činnosti
• Podpora se poskytuje na tyto kulturní účely a činnosti (odstavec 2): a. muzea, archivy, knihovny, umělecká a kulturní centra či prostory, divadla, kina, opery, koncertní sítě, další organizace pořádající živá vystoupení, filmové archivy a další podobná umělecká a kulturní zařízení, organizace a instituce; b. hmotné dědictví včetně všech forem movitého a nemovitého kulturního dědictví a archeologických nalezišť, památek, historických památek a budov; přírodní dědictví spojené s kulturním dědictvím nebo, je-li formálně uznáno za kulturní nebo přírodní dědictví, příslušnými orgány veřejné moci členského státu; c. nehmotné dědictví v jakékoli formě včetně folklorních tradic a řemesel; d. umělecké či kulturní akce a vystoupení, festivaly, výstavy a podobné kulturní činnosti; e. činnosti v oblasti kulturního a uměleckého vzdělávání, jakož i podpora porozumění významu ochrany a prosazování rozmanitosti kulturního vyjádření prostřednictvím vzdělávání a programů, jež mají zvýšit informovanost veřejnosti, včetně činností využívajících nové technologie; f. psaní, editace, produkce, distribuce, digitalizace a vydávání hudby a literatury, včetně překladů.
Forma podpory
• Podpora může mít podobu (odstavec 3): a. investiční podpory, včetně podpory na výstavbu nebo modernizaci kulturní infrastruktury; b. provozní podpory.
Způsobilé náklady
• V případě investiční podpory jsou způsobilé náklady na investice do hmotného a nehmotného majetku, včetně (odstavec 4): a. nákladů na výstavbu, modernizaci, pořízení, zachování nebo zlepšení infrastruktury, jejíž časová či prostorová kapacita se používá nejméně z 80 % ročně pro kulturní účely; b. nákladů na pořízení, včetně leasingu, nákladů na převod vlastnictví nebo fyzické přemístění kulturního dědictví; c. nákladů na zajištění, zachování, obnovu a asanaci hmotného a nehmotného kulturního dědictví, včetně dodatečných nákladů na skladování za vhodných podmínek, nákladů na speciální nástroje a materiály a nákladů na dokumentaci, výzkum, digitalizaci a zveřejnění; d. nákladů na zlepšení dostupnosti kulturního dědictví pro veřejnost, včetně nákladů na digitalizaci a další nové technologie, dále náklady na zlepšení dostupnosti pro osoby se zvláštními potřebami (zejména rampy a zdviže pro zdravotně postižené osoby, nápisy v Braillově písmu a praktické exponáty v muzeích) a nákladů na propagaci kulturní rozmanitosti souvisejících s prezentací, programy a návštěvníky; e. nákladů na kulturní projekty a činnosti, spolupráci a výměnné programy a granty, včetně nákladů na výběrová řízení, nákladů na propagaci a nákladů, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu. • V případě provozní podpory jsou způsobilé tyto náklady (odstavec 5): a. náklady, které kulturní instituci nebo lokalitě kulturního dědictví vznikly v souvislosti se stálými nebo pravidelnými činnostmi, včetně výstav, představení a akcí a podobných kulturních činností, k nimž dochází v rámci běžné činnosti; b. náklady na činnosti v oblasti kulturního a uměleckého vzdělávání, jakož i podpora porozumění významu ochrany a prosazování rozmanitosti kulturního vyjádření prostřednictvím vzdělávání a programů, jež mají zvýšit informovanost veřejnosti, včetně činností využívajících nové technologie; c. náklady na zlepšení přístupu veřejnosti ke kulturním institucím nebo lokalitám a činnostem kulturního dědictví, včetně nákladů na digitalizaci a používání nových technologií, jakož i nákladů na zlepšení přístupu osob se zdravotním postižením;

- d. provozní náklady týkající se přímo kulturního projektu nebo činnosti, jako je pronájem nemovitostí a kulturních prostor, cestovní výdaje, výdaje na materiály a vybavení související přímo s kulturním projektem nebo činností, architektonické konstrukce pro výstavy a jeviště, pronájem, leasing a odpisy nástrojů, softwaru a vybavení, náklady na užití děl chráněných autorskými právy a dalších souvisejících obsahů chráněných právy duševního vlastnictví, náklady na propagaci a náklady, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu nebo činnosti; odpisy a finanční náklady jsou způsobilé pouze v případě, že nebyly pokryty investiční podporou;
- e. náklady na personál pracující v kulturní instituci, v lokalitě kulturního dědictví nebo na projektu;
- f. náklady na poradenské a podpůrné služby poskytované externími poradci a poskytovateli služeb, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu.

Maximální prahové hodnoty podpory

- **Pokud jde o investiční podporu, výše podpory nesmí přesáhnout** rozdíl mezi způsobilými náklady a provozním ziskem z investice. Od způsobilých nákladů se odečte provozní zisk, a to buď *ex ante* na základě odůvodněných odhadů, nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory. Provozovatel infrastruktury má právo ponechat si během příslušného období přiměřený zisk (odstavec 6).
- **Pokud jde o provozní podporu, výše podpory nesmí přesáhnout** částku, která je nezbytná k pokrytí provozních ztrát a vygenerování přiměřeného zisku za příslušné období. Splnění tohoto požadavku se zajistí *ex ante* na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory (odstavec 7).
- **Pokud jde o podporu, která nepřesahuje 2,2 miliony EUR**, lze alternativně k použití metod uvedených v odstavcích 6 a 7 stanovit maximální výši podpory jako 80 % způsobilých nákladů (odstavec 8).
- Pokud jde o **činnosti definované v odst. 2 písm. f)**, maximální výše podpory nepřesáhne buď rozdíl mezi způsobilými náklady a diskontovanými výnosy z projektu, nebo 70 % způsobilých nákladů. Od způsobilých nákladů se odečtou výnosy, a to buď *ex ante* nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory. Způsobilými náklady jsou náklady na vydávání hudby a literatury, včetně autorských honorářů (náklady na autorská práva), honorářů překladatelů a editorů, dalších nákladů souvisejících s vydáním (korektura, oprava a revize), náklady na grafickou úpravu, náklady na předtiskovou přípravu a náklady na tisk nebo elektronickou publikaci (odstavec 9).
- Podle tohoto článku není způsobilá **podpora pro noviny a časopisy**, ať již jsou zveřejňovány v tištěné nebo elektronické podobě (odstavec 10).

3.1.3 OBLAST SPORTU

Výjimku lze uplatnit pouze při splnění podmínek obsažených jak v obecné části GBER (kapitola I), tak i v části týkající se výslovně podpory na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu (kapitola III, čl. 55 GBER).

PRAHOVÉ HODNOTY

Individuální prahové hodnoty oznamovací povinnosti

Nepoužije se na podporu, jejíž výše přesahuje:

- u investiční podpory na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu: 33 milionů EUR nebo celkové náklady přesahující 110 milionů EUR na projekt; u provozní podpory na sportovní infrastrukturu: 2,2 miliony EUR na infrastrukturu ročně.

Prahové hodnoty **nesmí** být obcházeny tím způsobem, že se režimy či projekty podpory uměle rozdělí.

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 55

Druh infrastruktury
Sportovní nebo multifunkční rekreační infrastruktura Multifunkční rekreační infrastrukturu tvoří rekreační zařízení multifunkční povahy, která nabízejí zejména kulturní a rekreační služby, s výjimkou zábavních parků a hotelových zařízení (odstavec 3).
Podmínky použití
- Sportovní infrastrukturu nesmí výhradně využívat jediný uživatel v oblasti profesionálního sportu. Jiní uživatelé v oblasti profesionálního nebo amatérského sportu musí ročně využívat danou sportovní infrastrukturu alespoň z 20 % její kapacity. Využívá-li této infrastruktury několik uživatelů současně, je nutno vypočítat odpovídající podíl časové kapacity, jež na ně připadá (odstavec 2). - Přístup ke sportovní či multifunkční rekreační infrastruktuře musí být umožněn více uživatelům za transparentních a nediskriminačních podmínek. Podniky, které financovaly alespoň 30 % investičních nákladů na infrastrukturu, mohou získat přednostní přístup za zvýhodněných podmínek za předpokladu, že jsou tyto podmínky zveřejněny (odstavec 4). - Je-li sportovní infrastruktura využívána profesionálními sportovními kluby, členské státy zajistí, aby podmínky stanovování cen za její využívání byly zveřejněny (odstavec 5). - Jakékoli koncese nebo jiná pověření třetí strany k výstavbě, modernizaci a/nebo provozu sportovní nebo multifunkční rekreační infrastruktury se musí řídit otevřenými, transparentními a nediskriminačními podmínkami s náležitým zohledněním platných pravidel pro zadávání veřejných zakázek (odstavec 6).
Forma podpory
- Podpora může mít podobu (odstavec 7): a) investiční podpory, včetně podpory na výstavbu nebo modernizaci sportovní a multifunkční rekreační infrastruktury; b) provozní podpory na sportovní infrastrukturu.
Způsobilé náklady
- V případě investiční podpory na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu jsou způsobilé náklady na investice do hmotného a nehmotného majetku (odstavec 8). - V případě provozní podpory na sportovní infrastrukturu jsou způsobilými náklady provozní náklady na služby, které infrastruktura poskytuje. Mezi tyto provozní náklady patří takové náklady, jako např. osobní náklady, náklady na materiál, služby, komunikaci, energii, údržbu, nájemné, správní náklady atd., ale nepatří k nim odpisy a finanční náklady, pokud se na ně vztahovala investiční podpora (odstavec 9).
Maximální prahová hodnota podpory
- Pokud jde o investiční podporu na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu, výše podpory nesmí přesáhnout výši rozdílu mezi způsobilými náklady a provozním ziskem z investice. Od způsobilých nákladů se odečte provozní zisk, a to buď <i>ex ante</i> na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory (odstavec 10). - Pokud jde o provozní podporu na sportovní infrastrukturu, výše podpory nesmí přesáhnout provozní ztrátu za příslušné období. Splnění tohoto požadavku se zajistí <i>ex ante</i> na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory (odstavec 11). - Pokud jde o podporu, která nepřesahuje 2,2 miliony EUR, lze alternativně k použití metod uvedených v odstavcích 10 a 11 stanovit maximální výši podpory jako 80 % způsobilých nákladů (odstavec 12).

3.1.4 OBLAST SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Výjimku lze uplatnit pouze při splnění podmínek obsažených jak v obecné části GBER (kapitola I), tak i v části týkající se výslovně **podpory pro znevýhodněné pracovníky a pracovníky se zdravotním postižením** (kapitola III, čl. 32,33,34,35 GBER).

PRAHOVÉ HODNOTY

Individuální prahové hodnoty oznamovací povinnosti
Nepoužije se na podporu přesahující: • u podpory na nábor znevýhodněných pracovníků: 5,5 milionů EUR ročně na podnik, • u podpory na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením v podobě subvencování mzdových nákladů: 11 milionů EUR ročně na podnik, • u podpory na úhradu dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením: 11 milionů EUR ročně na podnik, • u podpory na náhradu nákladů na asistenci poskytovanou znevýhodněným pracovníkům: 5,5 milionů EUR ročně na podnik. Prahové hodnoty nesmí být obcházeny tím způsobem, že se režimy či projekty podpory uměle rozdělí.

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 32

PODPORA NA NÁBOR ZNEVÝHODNĚNÝCH PRACOVNÍKŮ V PODOBĚ SUBVENCOVÁNÍ MZDOVÝCH NÁKLADŮ
• Slučitelná a vyňata z oznamovací povinnosti, pokud jsou splněny obecné podmínky slučitelnosti (kapitola I) a podmínky tohoto článku (odstavec 1).
• Způsobilé jsou mzdové náklady za dobu nejvýše dvanácti měsíců od nábory znevýhodněného pracovníka. Jedná-li se u příslušného pracovníka o pracovníka vážně znevýhodněného, jsou způsobilé mzdové náklady za období nepřesahující 24 měsíců po jeho náboru (odstavec 2).
• Jestliže nábor nepředstavuje čisté zvýšení počtu zaměstnanců dotyčného podniku ve srovnání s průměrem za předcházejících dvanáct měsíců, pak důvodem uvolnění dotyčného pracovního místa nebo dotyčných pracovních míst musí být dobrovolný odchod, tělesné postižení, odchod do důchodu z důvodu věku, dobrovolné zkrácení pracovní doby nebo oprávněné propuštění pro porušení pracovních povinností, nikoli však snižování počtu pracovníků (odstavec 3).
• S výjimkou oprávněného propuštění pro porušení pracovních povinností mají znevýhodnění pracovníci nárok na nepřetržité zaměstnání alespoň po dobu odpovídající příslušným vnitrostátním právním předpisům nebo kolektivním dohodám, kterými se pracovní smlouvy řídí (odstavec 4).
• Pokud je doba zaměstnání kratší než 12 měsíců, popřípadě 24 měsíců v případě vážně znevýhodněných pracovníků, je podpora poměrně snížena (odstavec 5).
• Intenzita podpory nesmí přesáhnout 50 % způsobilých nákladů (odstavec 6).

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 33

PODPORA NA ZAMĚŠTNÁVÁNÍ PRACOVNÍKŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM V PODOBĚ SUBVENCOVÁNÍ MZDOVÝCH NÁKLADŮ
• Slučitelná a vyňata z oznamovací povinnosti, pokud jsou splněny obecné podmínky slučitelnosti (kapitola I) a podmínky tohoto článku (odstavec 1). • Způsobilé jsou mzdové náklady za období, během něhož je pracovník se zdravotním postižením zaměstnáván (odstavec 2). • Jestliže nábor nepředstavuje čisté zvýšení počtu zaměstnanců dotyčného podniku ve srovnání s průměrem za předcházejících dvanáct měsíců, pak důvodem uvolnění dotyčného pracovního místa nebo dotyčných pracovních míst musí být dobrovolný odchod, tělesné postižení, odchod do důchodu z důvodu věku, dobrovolné zkrácení pracovní doby nebo oprávněné propuštění pro porušení pracovních povinností, nikoli však snižování počtu pracovníků (odstavec 3). • S výjimkou oprávněného propuštění pro porušení pracovních povinností mají pracovníci se zdravotním postižením nárok na nepřetržité zaměstnání alespoň po dobu odpovídající příslušným vnitrostátním právním předpisům nebo kolektivním dohodám, které jsou pro podnik právně závazné a jimiž se pracovní smlouvy řídí (odstavec 4). • Intenzita podpory nesmí přesáhnout 75 % způsobilých nákladů (odstavec 5).

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 34

PODPORA NA ÚHRADU DODATEČNÝCH NÁKLADŮ NA ZAMĚŠTNÁVÁNÍ PRACOVNÍKŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM
• Slučitelná a vyňata z oznamovací povinnosti, pokud jsou splněny obecné podmínky slučitelnosti (kapitola I) a podmínky tohoto článku (odstavec 1). • Způsobilé jsou tyto náklady (odstavec 2): a. náklady na přizpůsobení provozovny; b. náklady na zaměstnance odpovídající rozsahu doby, která připadá výhradně na asistenci pracovníkům se zdravotním postižením, a náklady na školení těchto zaměstnanců, kteří mají pracovníkům se zdravotním postižením asistovat; c. náklady na přizpůsobení či pořízení vybavení nebo náklady na pořízení a ověření počítačového programového vybavení, které mají používat pracovníci se zdravotním postižením, včetně přizpůsobených a pomocných technologických zařízení, které jdou nad rámec nákladů, jež by příjemci vznikly, pokud by zaměstnával pracovníky, kteří nemají zdravotní postižení; d. náklady přímo spojené s dopravou pracovníků se zdravotním postižením na místo výkonu práce a činností s prací souvisejících; e. mzdové náklady připadající na hodiny, jež pracovník se zdravotním postižením stráví na rehabilitaci; f. jestliže příjemce poskytuje chráněné zaměstnání, jsou způsobilé náklady na výstavbu, vestavbu nebo modernizaci výrobních jednotek dotyčného podniku a dále všechny správní a dopravní náklady, které ze zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením přímo vyplývají. • Intenzita podpory nesmí přesáhnout 100 % způsobilých nákladů (odstavec 3).

APLIKAČNÍ PODMÍNKY ČL. 35

PODPORA NA ÚHRADU NÁKLADŮ NA ASISTENCI POSKYTOVANOU ZNEVÝHODNĚNÝM PRACOVNÍKŮM

- Slučitelná a vyňata z oznamovací povinnosti, pokud platí obecné podmínky slučitelnosti (kapitola I) a podmínky stanovené v tomto článku (odstavec 1).
- **Způsobilými náklady** jsou náklady na (odstavec 2):
 - a. zaměstnávání pracovníků výhradně na tu část pracovní doby, kterou věnují asistenci znevýhodněným pracovníkům, za období nepřesahující dvanáct měsíců po přijetí znevýhodněného pracovníka nebo za období nepřesahující 24 měsíců po přijetí pracovníka vážně znevýhodněného;
 - b. školení zaměstnanců, kteří mají znevýhodněným pracovníkům asistovat.
- Poskytovaná asistence musí spočívat v opatřeních na podporu samostatnosti znevýhodněného pracovníka a jeho přizpůsobení se pracovnímu prostředí, v pomoci pracovníkovi v rámci sociálních procesů i administrativních postupů a v usnadnění komunikace se zaměstnavatelem a ve zvládnutí konfliktů (odstavec 3).
- Intenzita podpory nesmí přesáhnout 50 % způsobilých nákladů (odstavec 4).

3.2 SLUŽBY OBECNÉHO HOSPODÁŘSKÉHO ZÁJMU

V případě **služeb obecného hospodářského zájmu (dále také, „SOHZ“)** se nejedná o klasické služby poskytované na trhu, ale o služby, které se vyznačují svým *zvláštním charakterem*. Tyto služby jsou obvykle zajišťovány státem, kraji či obcemi ve veřejném zájmu (tzn. v zájmu veřejnosti) a specifickým znakem těchto služeb je fakt, že pokud by nebyly finančně podporovány veřejnými subjekty, nebyly by poskytovány na trhu vůbec nebo by byly poskytovány v nižší kvalitě, rozsahu či obecně za podmínek, které stát nepovažuje za uspokojivé. Zvláštní charakter rovněž může založit skutečnost, že trh nemůže službu poskytovat na cenové úrovni, která by podle orgánů veřejné moci byla ve veřejném zájmu (např. proto, že služba je příliš drahá pro sociálně slabé rodiny). Opodstatněnost finanční podpory služeb obecného zájmu ze strany veřejných subjektů vychází **z tržního selhání** v oblasti nabídky těchto služeb. SOHZ mají hospodářskou povahu.

Rozhodující pro určení, zda financování SOHZ z veřejných prostředků představuje veřejnou podporu, je rozsudek Evropského soudního dvora (dnes Soudního dvora Evropské unie) ve věci **Altmark** (C-208/00). V tomto rozhodnutí soud stanovil 4 kumulativní podmínky, za jejichž splnění, kompenzace (vyrovnávací platba) nepředstavuje zvýhodnění pro provozovatele SOHZ. Je tedy vyloučen jeden z definičních znaků veřejné podpory, a tudíž i kompenzace (vyrovnávací platba) vynaložená na poskytnutí SOHZ nepředstavuje veřejnou podporu. Jsou-li totiž splněny podmínky Altmark, vyplácená kompenzace nepředstavuje zvýhodnění poskytovatele služby, a tedy není splněn jeden ze znaků veřejné podpory.

JEDNOTLIVÉ PODMÍNKY ROZSUDKU ALTMARK

1. subjekt, který je příjemcem vyrovnávací platby, musí být výkonem SOHZ pověřen, a to jasně vymezeným způsobem,
2. ukazatele pro kalkulaci výše vyrovnávací platby musí být stanoveny předem a objektivním způsobem,
3. výše vyrovnávací platby nesmí překročit náklady vynaložené subjektem při plnění závazku veřejné služby po odečtení příslušných příjmů z tohoto závazku a přičtení přiměřeného zisku (nástroje proti překompenzaci) a
4. **a)** subjekt pověřený výkonem veřejné služby byl vybrán v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňující vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně samosprávný, nebo **b)** na základě analýzy nákladů, jež by na výkon veřejné služby vynaložil průměrný, řádně řízený podnik, jež disponuje odpovídajícími technickými prostředky k plnění výkonu dané veřejné služby.

I pokud nejsou uvedené podmínky rozsudku Altmark splněny, nejčastěji proto, že služba není zadána v otevřeném zadávacím řízení a nepodaří se splnit podmínku 4 b, tedy doložit náklady řádně řízeného podniku, není vše ztraceno, jelikož kompenzace (vyrovnávací platba) může být shledána **veřejnou podporou slučitelnou s vnitřním trhem** (tedy legálně poskytnutou), a to na základě příslušných výjimek.

V případě podpory, která je poskytována příjemcům na zajištění SOHZ, existuje zvláštní právní úprava pravidel veřejné podpory, která zahrnuje celkem čtyři předpisy:

- Sdělení SOHZ²⁶;
- De minimis SOHZ²⁷;
- Rozhodnutí SOHZ²⁸;
- Rámec SOHZ²⁹.

Sdělení SOHZ vysvětluje základní pojmy při používání pravidel veřejné podpory na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby. Na základě De minimis SOHZ a Rozhodnutí SOHZ je možno poskytnout podporu přímo, tj. bez schválení Evropské komise. Naopak v případě využití Rámce SOHZ je nutné [notifikovat](#) opatření Evropské komisi, která posuzuje slučitelnost s vnitřním trhem s ohledem na podmínky v Rámci SOHZ uvedené.

ROZHODNUTÍ SOHZ

Závazek veřejné služby vzniká poskytovateli na základě pověření, jehož náležitosti jsou definovány v čl. 4 Rozhodnutí SOHZ a na základě kritéria obecného zájmu, čímž je zajištěno poskytování služby za podmínek umožňujících splnění jejího cíle. Doba pověření výkonem SOHZ nemá přesáhnout 10 let, pokud není delší doba odůvodněna potřebou velké investice, například v oblasti sociálního bydlení.

Právní akt (akty), kterými je subjekt pověřen výkonem SOHZ, musí obsahovat všechny náležitosti uvedené v čl. 4 Rozhodnutí SOHZ, zejm.: náplň a trvání závazků veřejné služby; identifikaci podniku pověřeného SOHZ, popis kompenzačního mechanismu a parametrů pro výpočet, kontrolu a přezkoumání vyrovnávací platby, opatření k zamezení a vrácení jakékoliv nadměrné vyrovnávací platby, odkaz na Rozhodnutí SOHZ.

²⁶Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu.

²⁷Nařízení Komise (EU) č. 2023/2832 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu.

²⁸ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu.

²⁹Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby.

V případě církevních subjektů a neziskových organizací bývá nejčastěji využíván čl. 2 odst. 1 písm. c) Rozhodnutí SOHZ, jimž se uspokojují sociální potřeby, například zdravotní a dlouhodobá péče, péče o děti, přístup na trh práce a opětovné začlenění do trhu práce, sociální bydlení a péče a sociální začleňování zranitelných skupin. Rozhodnutí SOHZ lze na tyto služby aplikovat bez uplatnění obecného limitu průměrné roční kompenzace ve výši 15 mil. EUR včetně DPH.

3.3 OBECNÉ DE MINIMIS A DE MINIMIS SOHZ

Podpora de minimis (nebo také podpora malého rozsahu) není považována za „veřejnou podporu“, protože vzhledem k její nízké částce má Evropská komise za to, že nenaplnuje poslední dva znaky definice veřejné podpory – neměla by narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy EU. Metodické dokumenty a další relevantní materiály související s poskytováním podpory de minimis jsou dostupné na <https://uohs.gov.cz/cs/verejna-podpora/podpora-de-minimis-a-registr-de-minimis.html>.

Pokud poskytovatel podpory vyhodnotí, že konkrétní opatření kumulativně naplňuje znaky veřejné podpory a není vhodné na něj aplikovat GBER či Rozhodnutí SOHZ, je možné tuto podporu poskytnout jako podporu de minimis. Obě nařízení o podpoře de minimis jsou podstatně méně svazující než jiné výjimky ze zákazu veřejné podpory. Neobsahuje omezení v podobě způsobilých nákladů a je možné ho poskytovat v naprosté většině odvětví. Příjemci, respektive skupina propojených podniků tzv. „jeden podnik“³⁰, nicméně mohou obdržet pouze omezenou částku podpory během konkrétního tříletého období.

Od 1. 1. 2024 vstoupila v účinnost nová nařízení de minimis, která zvýšila limity pro poskytování podpory de minimis;

- v případě Obecného de minimis z 200 000 EUR na 300 000 EUR/jeden podnik za tři po sobě jdoucí roky a
- v případě De minimis SOHZ z 500 000 EUR na 750 000 EUR/jeden podnik za tři po sobě jdoucí roky.

Nová nařízení de minimis je v ČR možné aplikovat od 1. 6. 2024, kdy byly změny vyplývající z nových nařízení implementovány do centrálního registru podpor de minimis.

Podle původních nařízení mohl jeden podnik obdržet v součtu dle Obecného de minimis a De minimis SOHZ nejvýše 500 000 EUR za tři po sobě jdoucí účetní období. Podle nových nařízení může jeden podnik obdržet 300 000 EUR dle Obecného de minimis a současně 750 000 EUR dle De minimis SOHZ, dohromady tedy až 1 050 000 EUR za tři po sobě jdoucí roky, které se posuzují průběžně (tj. vždy 3 roky zpět od data poskytnutí podpory)³¹.

V souvislosti s podporou De minimis SOHZ je nutno upozornit, že tato se vztahuje pouze na podporu udílenou na poskytování služby obecného hospodářského zájmu. Přijímající podnik by tudíž měl být v písemné nebo elektronické formě pověřen výkonem služby obecného hospodářského zájmu, na jejímž základě se podpora udílí. Podstatnou výhodou režimu De

³⁰ Viz Metodická příručka k aplikaci pojmu „jeden podnik“ dle pravidel de minimis dostupná na https://www.uohs.cz/download/Sekce_VP/VP_update/Prirucka_k_pojmu_jeden_podnik_01_02_2025.pdf

³¹ Případná podpora de minimis v oblasti zemědělské prvovýroby a rybolovu, která je v gesci Ministerstva zemědělství, se i nadále započítává do limitu Obecného de minimis.

minimis SOHZ jsou nižší nároky na pověřovací akt oproti Rozhodnutí SOHZ (viz výše). Pověření nemusí obsahovat všechny podrobné informace stanovené v článku 4 Rozhodnutí SOHZ. Zejména tedy nemusí pověřovací akt detailně nastavovat pravidla určení kompenzace, způsob ověřování absence nadměrné kompenzace atd. Pověření může mít podobu jakéhokoliv právního aktu, např. rozhodnutí nebo smlouvy o poskytnutí dotace, ve kterém musí být vymezena služba SOHZ, kterou má podnik poskytovat.

S poskytnutím podpory Obecného de minimis i De minimis SOHZ také souvisí povinnost poskytovatele zaznamenat podporu do registru de minimis (RDM) v zákonné lhůtě dvaceti pracovních dní od jejího poskytnutí³². Pokud poskytovatel vyhodnotí, že nejvhodnějším způsobem poskytnutí dané podpory je režim de minimis, musí provést kroky ke správné administraci. Především si musí před poskytnutím podpory 1) zřídit přístup do RDM; 2) dále musí vyhodnotit, jestli příjemce tvoří „jeden podnik“ s dalšími subjekty; 3) v RDM ověří, jestli příjemce, resp. „jeden podnik“, již nevyčerpal limit de minimis; 4) pokud má příjemce („jeden podnik“) volný limit, může poskytovatel připravit právní akt poskytnutí podpory, který bude obsahovat konkrétní částku podpory de minimis a citaci názvu příslušného nařízení de minimis; 5) do 20 pracovních dní od účinnosti tohoto právního aktu poskytovatel podporu zaznamená do RDM. Dnem poskytnutí se rozumí den, kdy příjemci na podporu vzniká právní nárok. Den poskytnutí podpory se tedy neváže na okamžik faktického vyplacení podpory, ale na okamžik, kdy nabyde účinků právní akt poskytnutí podpory.³³

3.3.1 POJEM „JEDEN PODNIK“ U CÍRKEVNÍCH SUBJEKTŮ V KONTEXTU PODPORY DE MINIMIS

Limity obsažené v nařízeních de minimis se vztahují na tzv. jeden podnik.

„**Jedním podnikem**“ („propojenými podniky“) se pro účely Obecného de minimis a De minimis SOHZ rozumí veškeré subjekty (resp. podniky), které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:

- a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náleží akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
- b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;

³² § 3a odst. 5 zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.

³³ Viz § 2 písm. i) zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.

c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo podle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;

d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, podle dohody uzavřené s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Ovšem **podniky, které mají přímou vazbu na tentýž orgán veřejné moci** (tj. obec, kraj, ministerstvo apod.) a nemají žádný vzájemný vztah, **se za „propojené podniky“ nepovažují**. Stejně tak se za „propojené podniky“ nepovažuje samotný podnik a orgán veřejné moci, na který je daný podnik navázán.

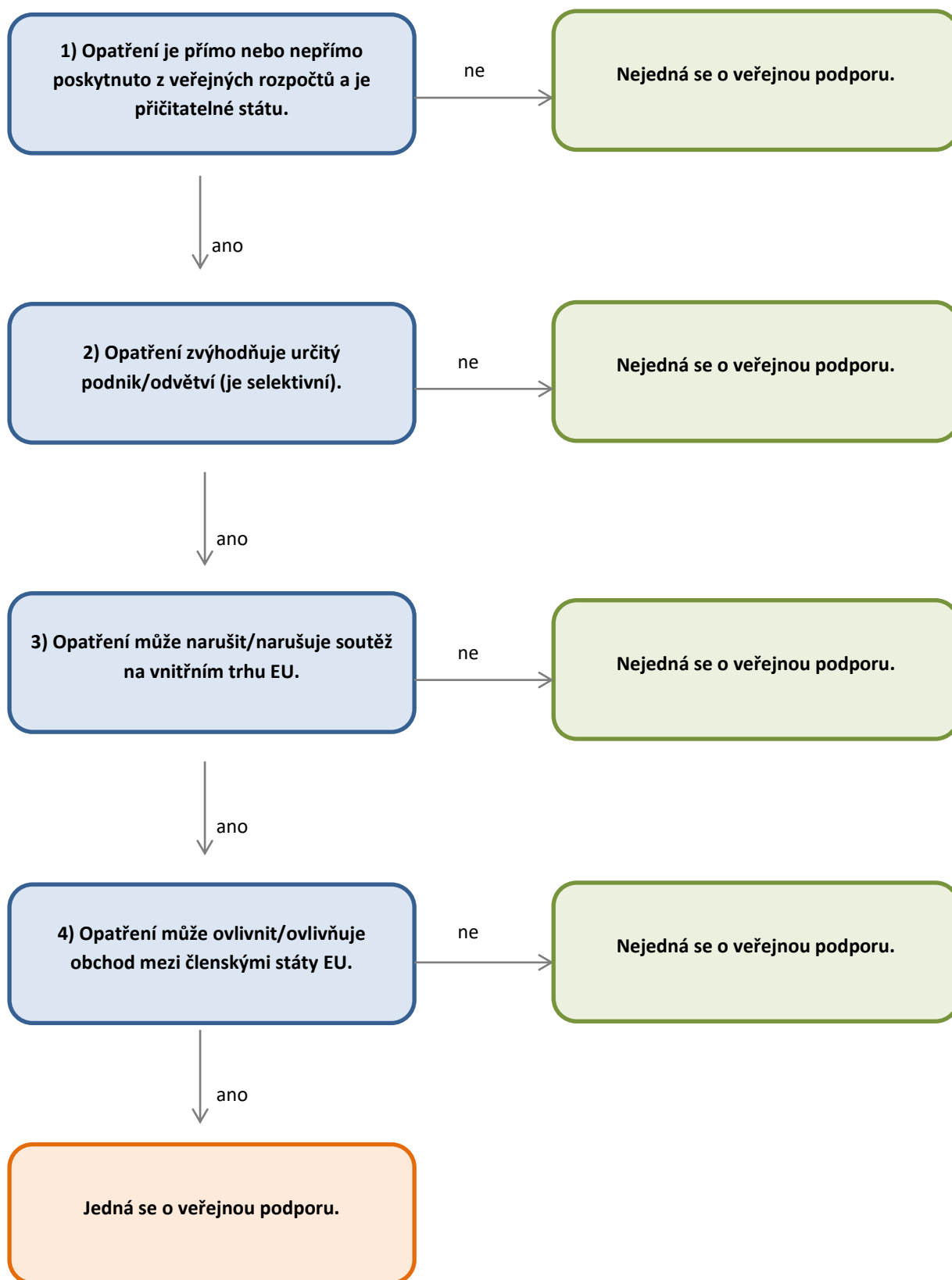
V případě podpory De minimis SOHZ **se navíc za propojené nepovažují podniky, které mají přímou vazbu na tentýž neziskový subjekt či neziskové subjekty**. „Neziskovým subjektem“ se přitom ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) De minimis SOHZ rozumí subjekt bez ohledu na jeho právní postavení (zřízený podle veřejného, nebo soukromého práva) nebo způsob financování, jehož hlavním účelem je plnit sociální úkoly, který reinvestuje jakýkoli dosažený zisk a který se zabývá převážně nekomerčními činnostmi. Pokud tento subjekt vykonává rovněž komerční činnosti, musí o financování, nákladech a příjmech souvisejících s těmito komerčními činnostmi vést účetnictví oddělené od nekomerčních činností. Tato výjimka z hodnocení propojeného podniku je významná mj. pro církevní (evidované) právnické osoby, které mají neziskovou povahu, jejichž hlavním účelem je plnit sociální úkoly, reinvestují jakýkoli dosažený zisk, zabývají se převážně nekomerčními činnostmi a o vedlejších hospodářských činnostech vedou oddělené účetnictví.

Naplnění definice „neziskové organizace“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) De minimis SOHZ konkrétním subjektem (neziskovou organizací, spolkem, církevní organizací) je potřeba ověřovat v jednotlivých případech stejně tak jako je vyhodnocení vztahů propojenosti ve smyslu jednotlivých nařízení o podpoře de minimis potřeba provádět v kontextu konkrétního posuzovaného případu.

3.4 NOTIFIKACE

Pokud nelze využít žádnou z výše uvedených výjimek, je třeba podporu notifikovat. Podporu lze poskytnout až po vydání pozitivního rozhodnutí Evropské komise. Notifikace se provádí prostřednictvím a ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Více informací naleznete v příručce [Pravidla pro postup v rámci notifikace](#).

PŘÍLOHA I. SCHÉMA VYHODNOCENÍ DEFINIČNÍCH ZNAKŮ VEŘEJNÉ PODPORY

PŘÍLOHA II. SCHÉMA NEEEXISTENCE VEŘEJNÉ PODPORY

O VEŘEJNOU PODPORU SE NEJEDNÁ, POKUD NEJSOU KUMULATIVNĚ NAPLNĚNY DEFINIČNÍ ZNAKY VEŘEJNÉ PODPORY ZEJMÉNA:

- je podporována činnost čistě lokálního charakteru;
- žadatelem je subjekt, který hospodářské činnosti nevykonává;
- podpora zvýhodňuje nehospodářskou činnost a žadatel účetním oddělením činností zajistí, že nebude podpořena jeho hospodářská činnost.

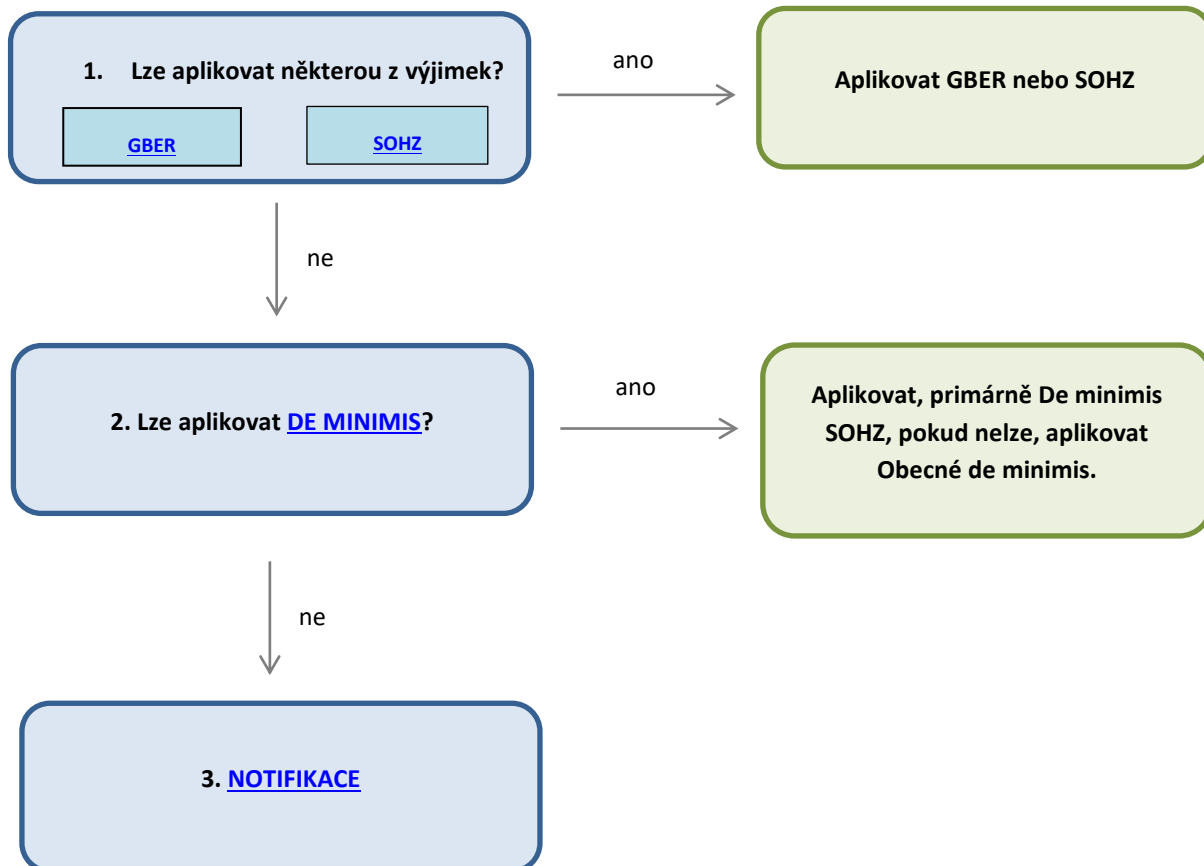

NENÍ TŘEBA APLIKOVAT ŽÁDNOU Z VÝJIMEK

Doporučení pro poskytovatele v rámci tvorby dotační politiky naleznete v [kapitole 1.2](#) (programy je vhodné strukturovat tak, aby připouštěly jak poskytnutí veřejné podpory, tak postup mimo rámec veřejné podpory).

PŘÍLOHA III. DOPORUČENÝ POSTUP PŘI VOLBĚ VÝJIMEK ZE ZÁKAZU VEŘEJNÉ PODPORY

POKUD JSOU KUMULATIVNĚ NAPLNĚNY DEFINIČNÍ ZNAKY VEŘEJNÉ PODPORY JE NUTNO APLIKOVAT NĚKTEROU Z NÍŽE UVEDENÝCH VÝJIMEK.

PŘÍLOHA IV. PŘÍKLADY VEŘEJNÉ PODPORY

Veřejná podpora a vzdělávání	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Veřejné vzdělávání organizované, kontrolované a z převážné většiny financované státem	Vzdělávací či jiné ekonomické aktivity nad rámec veřejného vzdělávání
Činnost příjemce je lokálního charakteru	Ekonomická činnost příjemce, která není lokálního charakteru
Infrastruktura využívaná pro veřejné vzdělávání organizované, kontrolované a z převážné většiny financované státem, kdy rozsah jejího využití pro vedlejší hospodářské činnosti (např. pronájem) nedosahuje 20 % její roční kapacity	Ekonomicky využívaná infrastruktura
Veřejná podpora a kultura	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Činnosti zpřístupněné pro širokou veřejnost bez vstupného, nebo za symbolickou cenu <i>(veřejné knihovny)</i>	Činnosti převážně financované ze vstupného/uživatelských poplatků, které mají potenciál odlákat zájemce od obdobných nabídek v jiných členských státech a/nebo které jsou velkou měrou propagovány mimo domovský region <i>(komerční výstavy, kina a komerční hudební vystoupení a festivaly, umělecké školy převážně financované ze školného, jejichž podpora nemá čistě místní dopad)</i>
Nenahraditelné činnosti, pro které neexistuje skutečný trh <i>(vedení veřejných archivů obsahujících jedinečné dokumenty)</i>	Činnosti přinášející prospěch výhradně určitým podnikům <i>(renovace historické budovy užívané soukromou společností)</i>
infrastruktura, která není ekonomicky využívána či je lokálního charakteru <i>(drobné volně přístupné prvky – sakrální stavby jako kapličky, křížky, boží muka, naučné stezky; kostely, chrámy apod. sloužící účelům spojeným s vyznáváním náboženské víry; muzea, zámky, hrady se zanedbatelnou zahraniční návštěvností)</i>	ekonomicky využívaná infrastruktura s dopadem na obchod uvnitř EU <i>(památky zapsané na seznamu Světového dědictví UNESCO, bývalé kostely využívané pro komerční činnosti jako je provozování restaurací, hotelů)</i>

Veřejná podpora a sport	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Zájmový a výkonnostní sport	Profesionální sportovní kluby <i>(2 nejvyšší soutěže)</i>
Sportovní aktivity mládeže	Komerční aktivity příjemce <i>(pohostinství, ubytování, pronájem)</i>
Infrastruktura, která není ekonomicky využívána či je lokálního charakteru <i>(cyklostezky, dětská hřiště, bazén a sportovní infrastruktura jednoduchého charakteru primárně určena místním obyvatelům)</i>	Ekonomicky využívaná infrastruktura <i>(víceúčelové haly, koncertní a školící aktivity)</i>
Veřejná podpora a sociální služby	
Mimo pravidla VP	Riziko VP
Služby sociální prevence, pokud pro tyto služby neexistuje trh	Služby sociální péče
Služby sociálního poradenství, pokud pro tyto služby neexistuje trh	Ekonomicky využívaná infrastruktura
Činnost příjemce je lokálního charakteru	Ekonomická činnost příjemce, která není lokálního charakteru

PŘÍLOHA V. PŘÍKLADY Z PRAXE ÚŘADU PŘI POSUZOVÁNÍ CÍRKEVNÍCH A NÁBOŽENSKÝCH SPOLEČNOSTÍ

Úvodem je třeba uvést, že kritéria pro určení jednoho podniku ve smyslu pravidel de minimis a kritéria pro účely stanovení velikosti podniku dle Přílohy I GBER nejsou totožná a při posuzování jednoho podniku a velikosti podniku je třeba věnovat takovému rozlišení a posouzení náležitou pozornost.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV– Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS

Pokud jde o subjekty v rámci Církve římskokatolické, lze uvést toto **právně nezávazné** posouzení.

V Církvi římskokatolické jsou evidované právnické osoby podle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech uspořádány do více vzájemně oddělených struktur.

Evidované právnické osoby, které nevykonávají žádnou hospodářskou činnost, nejsou podniky a neúčastní se propojení do tzv. jednoho podniku bez ohledu na vazby, které s ostatními podniky mají.

Území České republiky je rozděleno na osm diecézí, jež vedou diecézní biskupové. Diecézní biskup je statutárním orgánem evidované právnické osoby biskupství. Diecézní biskup zřizuje další evidované právnické osoby, typicky farnosti, diecézní charity a místní (farní, oblastní) charity. V některých případech jmenuje statutární orgány těchto evidovaných právnických osob, v některých případech uděluje souhlas k jejich vybraným právním jednáním.

V případě, že biskup/arcibiskup nevykonává hospodářskou činnost (a nepředstavuje tedy podnik), jeho případné vztahy (např. výkonem funkce statutárního orgánu) s těmi církevními subjekty/církevními právnickými osobami, které vykonávají hospodářskou činnost (a představují tedy podniky) nejsou z pohledu pravidel podpory de minimis pro účely posuzování definice „jednoho podniku“ relevantní.

Pokud by biskup/arcibiskup sám hospodářskou činnost vykonával (a představoval by tedy podnik), jeho případné vztahy uvedené výše v kap. 3.3.1 pod písm. a) – d) s dalšími podniky/prostřednictvím dalších podniků by již z pohledu pravidel podpory de minimis pro účely posuzování definice „jednoho podniku“ relevantní byly.

Partikulární zákony, které vydávají biskupové či jiné církevní autority, zpravidla obsahují podmínky dozoru nad hospodařením církevních organizací nebo požadavek případného souhlasného vyjádření s určenými hospodářskými kroky (nakládání s majetkem, přijetí úvěru, užití zdrojů apod.). Nadřízený církevní subjekt tak uplatňuje vliv na jednání jiných subjektů (podmínka dle písm. c) a sám se zapojuje přímo nebo nepřímo ve vedení. V tomto případě se tedy statutární orgán nadřízeného subjektu (i fyzická osoba – biskup), který tímto způsobem vykonává hospodářskou činnost a kontrolu, stává sám podnikem a propojuje tak další subjekty

(např. farnosti) do „jednoho podniku“ (rozhodnutí Unijního soudu viz C-222/04 Cassa di Risparmio di Firenze, zejména bod 112).

V konkrétních případech je nutno posuzovat také vzájemné vztahy evidovaných právnických osob, například diecézních a místních (farních, oblastních) charit. Nezávisle v Církvi římskokatolické existují další evidované právnické osoby. Jde zejména o řeholní společenství (řády), společnosti apoštolského života a osobní prelatury.

Většina řeholních řádů existuje nezávisle na osobě diecézního biskupa a není mu nijak podřízena. Jednotlivé řády pak tvoří oddělené struktury podle toho, jak jsou evidované právnické osoby v rámci daného řádu uspořádány. Obvykle však lze identifikovat jednu fyzickou osobu, jež strukturu řádu v České republice nebo její části završuje, a která se tak ocitá v obdobném postavení jako diecézní biskup, např. opat nebo provinciál. Pro vyhodnocení „jednoho podniku“ platí obdobná pravidla jako pro diecézního biskupa.

Mezi diecézními biskupy, opaty nebo provinciály neexistuje žádný ze vztahů uvedených v kap. 3.3.1. pod písm. a) – d), vzájemně tedy netvoří „jeden podnik“. Tyto osoby nejsou podřízeny ani České biskupské konferenci, která je toliko koordinačním orgánem a platformou pro jednání biskupů.

Toto posouzení Úřadu nezbavuje poskytovatele podpory povinnosti **v jednotlivých případech vyhodnocovat vztahy mezi různými podniky a zohledňovat faktický výkon vlivu**, který by z pohledu pravidel Obecného de minimis a De minimis SOHZ zakládal jejich propojení do „jednoho podniku“.

Do „jednoho podniku“ je třeba zahrnout všechny podniky, které mezi sebou a/nebo prostřednictvím jiného podniku mají některý ze vztahů uvedených výše v kap. 3.3.1. pod písm. a) – d) v Obecném de minimis.

V případě De minimis SOHZ platí, že podniky, které mají přímou vazbu na tentýž neziskový subjekt či neziskové subjekty, ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) daného předpisu, se pro účely daného předpisu za propojené nepovažují.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV – Z POHLEDU DEFINICE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Pokud jde o subjekty v rámci Církve římskokatolické, lze uvést toto **právně nezávazné** posouzení.

KRITÉRIA PRO NAPLNĚNÍ DEFINICE MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKU (DÁLE JEN „MSP“)

Definice MSP stanovující pravidla určování velikosti podniku je obsažena v Doporučení Komise (2003/361/ES) ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků. Tato definice byla převzata do Přílohy I [GBER](#).

KRITÉRIA DEFINICE MSP – FINANČNÍ HODNOTY A POČET ZAMĚSTNANCŮ

Kategorie podniku	Počet zaměstnanců	Roční obrát nebo bilanční suma roční rozvahy
<i>Mikropodnik</i>	< 10	≤ 2 mil. EUR (společná hodnota)
<i>Malý podnik</i>	< 50	≤ 10 mil. EUR (společná hodnota)
<i>Střední podnik</i>	< 250	≤ 50 mil. EUR nebo ≤ 43 mil. EUR

Cílem definice MSP je určit skutečné hospodářské postavení malých a středních podniků a vyloučit z této kategorie takové skupiny podniků, jejichž hospodářská síla může sílu skutečných MSP překračovat. V případě, že příjemce sám nepřesahuje výše uvedené limity, je označen za střední/malý podnik nebo mikropodnik. Je však nutno přitom zkoumat, zda je podnik nezávislý nebo má podniky partnerské (podíl/hlasovací práva 25 % - 50 %) a/nebo propojené podniky, vč. propojení prostřednictvím fyzických osob (ovládací práva/podíl nad 50 %). Pokud ano, k údajům za příjemce je třeba připočítat údaje za partnerské a/nebo propojené podniky. Pokud ve výsledku nejsou překročeny příslušné limity pro počet zaměstnanců a finanční limity, může být příjemce označen za MSP.

POSUZOVANÉ VAZBY MEZI PODNIKY

Partnerské podniky (čl. 3 odst. 2 Přílohy I GBER) vytvářejí určité partnerské vazby s jinými podniky, aniž by jeden z nich ovládal přímo nebo nepřímo druhý podnik. Podnik je partnerským podnikem, pokud:

- i) podnik drží 25 % nebo více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv, přičemž hlasovací práva nepřesahují 50 %, jiného podniku, u kterého se posuzuje, zda je MSP;
- ii) jiný podnik drží v podniku podíl rovnající se 25 % nebo více základního kapitálu nebo hlasovacích práv, přičemž hlasovací práva nepřesahují 50 %;
- iii) podnik není propojený s jiným podnikem dle definice propojených podniků níže.

Propojené podniky (čl. 3 odst. 3 Přílohy I GBER) jsou takové, kdy mezi subjekty (podniky) existuje alespoň jeden z následujících vztahů:

- a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionářů nebo společníků v jiném podniku;

- b) podnik má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;
- c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto podniku;
- d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku většinu hlasovacích práv, náležitých akcionářům nebo společníkům, v daném podniku.

Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednájí společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.

Specifika a otázky určování velikosti podniku u náboženských/církevních organizací – příklad Církve římskokatolické

Evidované právnické osoby z pohledu veřejné podpory mohou vykonávat jak ne hospodářskou (náboženskou), tak hospodářskou činnost (působení na trhu). Při určování velikosti žadatele o dotaci, který je sám církevní právnickou osobou, nebo je propojen s církevní právnickou osobou, je potřeba zohledňovat pouze údaje (počet zaměstnanců a finanční údaje) vztahující se k hospodářské činnosti posuzovaných subjektů. Rozlišení na hlavní a vedlejší činnosti naopak není z pohledu pravidel pro veřejnou podporu relevantní.

V Církvi římskokatolické jsou tak evidované právnické osoby podle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech, uspořádány do více vzájemně oddělených struktur. Území České republiky je u této církve rozděleno na osm diecézí, jež vedou diecézní biskupové. Diecézní biskup je vždy statutárním orgánem právnické osoby biskupství. Diecézní biskup zřizuje další evidované právnické osoby, typicky farnosti, diecézní charity a místní (farní, oblastní) charity. Pravomoci diecézního biskupa umožňují jmenovat a odvolávat většinu členů jejich správních, řídicích či dozorčích orgánů, zejména jmenovat a odvolávat členy statutárního orgánu. Zároveň platí, že diecézní biskup vykonává v právnických osobách v rámci diecézní struktury rozhodující vliv, neboť vůči nim uplatňuje zvláštní pravomoci jemu svěřené pro účely správy celé diecéze (např. pomocí interních partikulárních zákonů).

Dle názoru Úřadu tímto způsobem na základě výše uvedených vztahů čl. 3 odst. 3 bodů a) - d) Přílohy I GBER vznikají v diecézní struktuře skupiny propojených podniků završené osobou diecézního biskupa. Pro posouzení propojenosti v jednotlivých případech je rozhodné, zda má osoba biskupa povahu podniku a propojuje tak subjekty do jednoho hospodářského celku, a to na základě jeho aktivního zapojení do řízení podřízených subjektů, nebo má povahu fyzické osoby, která není podnikem, protože se do správy subjektů přímo ani nepřímo nezapojuje. Fyzická osoba, která není podnikem, propojení zakládá pouze tehdy, pokud posuzované podniky svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Návod, kdy má být statutární orgán právnické osoby (fyzická osoba) zároveň

chápán jako podnik, poskytuje rozhodnutí Unijního soudu C-222/04 Cassa di Risparmio di Firenze, (zejména body 111-113): „Pouhé držení podílů, dokonce majoritních, pokud umožňuje pouze výkon práv spojených s postavením akcionáře nebo společníka, jakož i případně přijímání dividend, pouhých plodů z vlastnictví zboží, nepostačuje k určení hospodářské činnosti subjektu vlastníciho tyto podíly. Naproti tomu subjekt, který vlastnictvím majoritních podílů ve společnosti vykonává toto ovládání tím, že se přímo či nepřímo vměšuje do její správy, musí být považován za účastníciho se hospodářské činnosti vykonávané ovládaným podnikem. Na základě toho tedy musí být sám kvalifikován jako podnik.“

Diecézní biskup pro účely stanovení velikosti podniku může propojovat subjekty začleněné v diecézní struktuře římskokatolické církve, zejména právnickou osobu biskupství, farnosti, diecézí zřizované školy, nadace, obecně prospěšné společnosti a také obchodní společnosti, v nichž má některá z uvedených osob většinový podíl.

Nezávisle na struktuře diecézí v Církvi římskokatolické existují další evidované právnické osoby. Jde zejména o řeholní společenství (řády), společnosti apoštolského života a osobní prelatury s vlastními organizačními strukturami. Většina řeholních řádů existuje nezávisle na osobě diecézního biskupa a není mu nijak podřízena. Jednotlivé řády pak tvoří oddělené struktury podle toho, jak jsou evidované právnické osoby v rámci daného řádu uspořádány. Obvykle však lze identifikovat jednu fyzickou osobu, jež strukturu řádu v České republice završuje, a která se tak ocitá v obdobném postavení jako diecézní biskup, např. opat nebo provinciál. Pro vyhodnocení velikosti podniku platí obdobná pravidla jako pro diecézního biskupa.

Z výše uvedeného vyplývá pro poskytovatele veřejné podpory v situaci podpory církevní organizace následující doporučení:

- Při poskytování podpory posoudit, zda jsou v daném případě naplněny znaky veřejné podpory. V případě podpory činnosti neehospodářské povahy (zejm. náboženské) lze předpokládat, že není naplněn znak zvýhodnění podniku a možné narušení hospodářské soutěže a nejedná se tedy o veřejnou podporu.
- Při určování velikosti žadatele o dotaci, který je sám církevní právnickou osobou nebo je propojen s církevní právnickou osobou, je potřeba zohledňovat pouze údaje (počet zaměstnanců a finanční údaje) vztahující se jen k hospodářské činnosti posuzovaných subjektů, a to i v rámci partnerských a propojených podniků.
- Při posuzování propojenosti právnických osob řádně a individuálně zohledňovat reálné vztahy propojenosti dle čl. 3 Přílohy I GBER, tak aby propojení církevních právnických osob odpovídalo skutečnému vlivu a struktuře církevních organizací. Je třeba také správně posoudit, zda propojení zprostředkovává subjekt, který je podnikem, nebo fyzická osoba, která povahu podniku nemá.
- Je třeba také posoudit, zda propojení zprostředkovává subjekt (i fyzická osoba), který je podnikem nebo povahu podniku nemá. Toto lze vyhodnotit zjištěním, zda se subjekt svými rozhodnutími a pravomocemi přímo či nepřímo vměšuje do správy ovládané společnosti.

DOPORUČENÝ POSTUP PŘI HODNOCENÍ VELIKOSTI PODNIKU U CÍRKEVNÍCH PRÁVNICKÝCH OSOB

1) určení podniku (identifikace hospodářských a nehospodářských činností), vedení odděleného účetnictví:

Subjekt se považuje za podnik pouze v souvislosti s činnostmi hospodářskými. Církevní subjekty, resp. jejich části, které se věnují pouze nehospodářské (tj. zejm. náboženské) činnosti, není potřeba zohledňovat při stanovení počtu zaměstnanců a finančních hodnot.

Pokud určitý subjekt (podnik) vykonává hospodářské i nehospodářské činnosti, musí být zajištěno, aby veřejné financování nehospodářských činností nebylo možné použít pro křížové subvencování hospodářských činností, a to vedením odděleného účetnictví.

2) vyhodnocení vazeb mezi podniky (propojené - čl. 3 odst. 3 Přílohy I GBER, partnerské - čl. 3 odst. 2 Přílohy I GBER):

Pokud mezi právníckými osobami není žádný ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 pod písm. a) až d) Přílohy I GBER, církevní subjekty nejsou propojené. Příkladem takové situace je vztah mezi biskupstvím diecéze a jinou evidovanou právníckou osobou (např. řeholním řádem).

V situaci, kdy některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 pod písm. a) až d) Přílohy I GBER existuje, je nutné posoudit povahu osoby, která propojení zakládá. Fyzická osoba, která není podnikem, propojení ve smyslu v čl. 3 odst. 3 pod písm. a) až d) Přílohy I GBER zprostředkuje jen tehdy, pokud posuzované podniky svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Příkladem může být situace, kdy nadřízený statutární orgán (fyzická osoba – např. biskup) jmenuje statutární orgán podřízených subjektů (farnosti, charity apod.), ale nezapojuje se přímo nebo nepřímo do jejich řízení. Předpokládá se, že v tomto případě biskup jako statutární orgán a fyzická osoba není sám podnikem ve smyslu hospodářské soutěže a nevykonává hospodářskou činnost. Mezi biskupem a podřízenými podniky zde sice existuje vztah podle čl. 3 odst. 3 písm. b) Přílohy I GBER (biskup jmenuje statutární orgán), ale protože propojení zprostředkovává fyzická osoba, která není podnikem, posuzované podniky jsou dále považované za propojené pouze pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích (podmínka čl. 3, odst. 3, pododst. 4 Přílohy I GBER).

Zapojení do řízení podřízených podniků, které by mohlo založit povahu diecézního biskupa jako podniku, může mít zejména podobu dozoru nad hospodařením církevních organizací nebo požadavku případného souhlasného vyjádření s určenými hospodářskými kroky (nakládání s majetkem, přijetí úvěru, užití zdrojů apod.). Nadřízený církevní subjekt tak uplatňuje vliv na jednání jiných subjektů (podmínka dle písm. c) a sám se zapojuje přímo nebo nepřímo ve vedení Statutární orgán nadřízeného subjektu (i fyzická osoba – biskup), který tímto způsobem vykonává hospodářskou

činnost a kontrolu, se tak stává sám podnikem a propojuje subjekty do jednoho hospodářského celku. V tomto případě se už dále nezohledňuje, zda podniky působí na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.

3) výpočet velikosti podniku:

Podle aktuálního stanoviska Evropské komise je možné u církevních subjektů hodnotit pouze údaje za činnosti hospodářské, např. určení počtu zaměstnanců má odpovídat počtu ročních pracovních jednotek (RPJ), případně adekvátních zlomků RPJ, zapojených do hospodářských činností subjektů. Předpokladem je oddělené účetnictví činností hospodářských a nehopodářských. Vhodným postupem pak je součet hodnot (počet zaměstnanců a finanční údaje) z hospodářských činností za jednotlivé propojené a partnerské podniky. Doložené údaje by už měly být pro poskytovatele podpory dostatečným vodítkem pro určení kategorie podniku.

Pro výpočet velikosti podniku se tedy zohlední údaje:

- za příjemce podpory (počet zaměstnanců a finanční limity);
- za partnerské podniky (existují-li); tyto údaje jsou připočítávány v poměrné výši podle procentuálního podílu na základním kapitálu či hlasovacích právech (podle toho, která z hodnot je vyšší);
- za propojené podniky (existují-li); tyto údaje se přičtou ve výši 100 % hodnot všech podniků, které jsou s daným podnikem přímo či nepřímo propojeny.

Závěrem je třeba zdůraznit, že výše uvedené nezbavuje poskytovatele povinnosti v jednotlivých případech vyhodnocovat vztahy mezi různými podniky a zohledňovat faktický výkon vlivu, a to jak v kontextu partnerských, tak i propojených podniků.

ČESKOBRASTRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ – Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS

V případě Českobratrské církve evangelické (dále jen „ČCE“) Úřad v rámci své poradenské činnosti dospěl v minulosti k následujícímu **právně nezávaznému** posouzení.

Vzhledem k tomu, že k určitému platnému právnímu jednání farního sboru ČCE je nezbytný vedle podpisu představitelů příslušného farního sboru i podpis představitelů příslušného seniorátu, seniorát prostřednictvím svých představitelů uplatňuje vliv na jednání farního sboru, mělo by být na seniorát a pod něj spadající farní sbory, vykonávající-li ekonomickou činnost, v rámci ČCE z pohledu pravidel pro poskytování podpory Obecného de minimis nahlíženo jako na „jeden podnik“ (existuje mezi nimi vztah uvedený výše pod písm. c). Rozhodující vliv seniorát uplatňuje na jim podřízené farní sbory i díky podmínkám stanoveným pro využití jmění pro jiné účely, než pro které bylo toto jmění shromážděno a podmínkám stanoveným pro prodej nebo darování zcizitelné nemovitosti v určité hodnotě.

V případě De minimis SOHZ pak záleží na tom, zda mají posuzované podniky vazbu pouze na „neziskovou organizaci“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) daného předpisu; v takovém případě by se za „jeden podnik“ pro účely daného předpisu nepovažovaly.

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ – Z POHLEDU JEDNOHO PODNIKU DLE PRAVIDEL DE MINIMIS

V případě Církve československé husitské pak Úřad v rámci své poradenské činnosti dospěl v minulosti k následujícímu **právně nezávaznému** posouzení.

Diecéze Církve československé husitské uplatňují vůči náboženským obcím prostřednictvím diecézní rady rozhodující vliv na jejich jednání, respektive že Církev československá husitská jako taková uplatňuje prostřednictvím ústřední rady rozhodující vliv na jednání diecézí a náboženských obcí, a proto by na diecéze a náboženské obce, vykonávající-li ekonomickou činnost, v rámci Církve československé husitské, mělo být z pohledu pravidel pro poskytování podpory dle Obecného de minimis nahlíženo jako na „jeden podnik“ (existuje mezi nimi vztah uvedený výše pod písm. c).

V případě De minimis SOHZ pak záleží na tom, zda mají posuzované podniky vazbu pouze na „neziskovou organizaci“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) daného předpisu v takovém případě by se za „jeden podnik“ pro účely daného předpisu nepovažovaly.